

Brüsszel, 2026. június 19.
(OR. en)

10602/26

Intézményközi referenciaszám:
2025/0059 (COD)

CODEC 1194
MIGR 164
JAI 834
COMIX 148
RELEX 850
PE 85

TÁJÉKOZTATÓ FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról, valamint a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2001/40/EK tanácsi irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről – Az Európai Parlament első olvasatának eredménye (Strasbourg, 2026. június 15–18.)

I. BEVEZETÉS

Az EUMSZ 294. cikkének rendelkezéseivel, valamint az együttdöntési eljárás gyakorlati vonatkozásairól szóló közös nyilatkozattal¹ összhangban a Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság több alkalommal is egyeztetett nem hivatalosan annak érdekében, hogy e javaslat tárgyában az első olvasat során megállapodás szülessen.

¹ HL C 145., 2007.6.30., 5. o.

Ezzel összefüggésben az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság (LIBE) elnöke, Javier ZARZALEJOS (EPP, ES) az említett bizottság nevében egy megegyezéssel módosítást (4. módosítás) terjesztett elő a fent említett rendeletjavaslatra vonatkozóan, amelyhez Malik AZMANI (Renew, NL) jelentéstervezetet készített. Erről a módosításról a fent említett nem hivatalos egyeztetések során megállapodás született. Emellett a Verts/ALE és a Baloldal képviselőcsoport a bizottsági javaslat elutasítására irányuló javaslatokat terjesztett elő (2., illetve 3. módosítás). A Renew képviselőcsoport eljárási indítványt² terjesztett elő, a LIBE bizottság pedig részenkénti szavazásra irányuló kérelmet nyújtott be a jogalkotási aktus tervezetére vonatkozóan, amelyről csak akkor szavaznak, ha az eljárási indítvány elfogadásra kerül.

II. SZAVAZÁS

A 2026. június 17-i szavazás alkalmával a plenáris ülés elfogadta a fent említett rendeletjavaslatra vonatkozó megegyezéssel módosítást (4. módosítás). Egyéb módosítás elfogadására nem került sor.

Az így módosított és jogász-nyelvész véglegesítés előtt álló bizottsági javaslat képezi az Európai Parlament első olvasatban elfogadott álláspontját, amely az e tájékoztató feljegyzés mellékletében található jogalkotási állásfoglalásában³ szerepel.

A Parlament álláspontja megfelel az intézmények között korábban létrejött megállapodás tartalmának. Ennek megfelelően a szöveg jogász-nyelvész szakértők általi vizsgálatát követően a Tanácsnak készen kell állnia az Európai Parlament álláspontjának jóváhagyására.

A jogalkotási aktus ezt követően a parlamenti álláspontnak megfelelő szövegezéssel kerülne elfogadásra.

² Az eljárási szabályzat 60. cikkének (3) bekezdése értelmében egy képviselőcsoport vagy az alacsony érvényességi küszöbértéket elérő számú képviselő kérheti, hogy a plenáris ülés az ideiglenes megállapodás helyett a jogalkotási aktus tervezetének módosításairól szavazzon.

³ A jogalkotási állásfoglalásban szereplő parlamenti álláspont ezen változatában jelölve vannak a bizottsági javaslat módosításaiból eredő változtatások. A bizottsági javaslatba beillesztett szövegrészek *félkövér, dőlt betűvel* szedve jelennek meg. A törölt szövegrészeket „**■**” szimbólum jelöli.

P10_TA(2026)0207

**Az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok
visszaküldésére vonatkozó közös rendszer (visszaküldési rendelet)**

Az Európai Parlament 2026. június 17-i jogalkotási állásfoglalása az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról, valamint a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2001/40/EK tanácsi irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelete irányuló javaslatról (COM(2025)0101 – C10-0047/2025 – 2025/0059(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2025)0101),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C10-0047/2025),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a francia szenátus által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett indokolt véleményre, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2025. szeptember 18-i véleményére¹,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 75. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2026. június 10-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 60. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A10-0048/2026),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;

¹ HL C, C/2026/33, 2026.1.16., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/33/oj>.

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2026. június 17-én került elfogadásra az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról, valamint a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2001/40/EK tanácsi irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2026/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel*

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

* A SZÖVEG MÉG NEM ESETT ÁT JOGÁSZ-NYELVÉSZI VÉGLEGESÍTÉSEN.

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ Az Európai Parlament 2026. június 17-i álláspontja.

mivel:

- (1) Az Uniónak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségként közös politikával kell rendelkeznie az Unióban való tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozóan. A hatékony visszaküldési politika a hiteles migrációkezelési rendszer kulcsfontosságú eleme.
- (2) Ez a rendelet olyan közös rendszert hoz létre ***a tagállamokban jogellenesen tartózkodó*** harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozóan, amely a visszaküldésre vonatkozó közös eljáráson, ***a harmadik országokkal folytatott hatékony együttműködésen, a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár számára előírt kötelezettségeken, a visszaküldések hatékony kezelésére szolgáló – többek között a visszatérést ösztönző intézkedéseket is tartalmazó – eszközkészleten***, valamint a tagállamok közötti együttműködésen alapul.

- (2a) *Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 72. cikkének megfelelően ez a rendelet nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.*
- (3) Az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴ meghatározott átfogó megközelítés végrehajtásához való hozzájárulás érdekében létre kell hozni a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének hatékony kezelésére szolgáló közös rendszert. E **közös** rendszernek integrált szakpolitikai döntéshozatalon kell alapulnia, amely biztosítja az Unió és az uniós tagállamok által saját hatáskörükön belül végrehajtott fellépések és intézkedések koherenciáját és hatékonyságát.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 222., 2024.5.22., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

- (4) Az Európai Tanács következetesen hangsúlyozza, hogy minden szinten határozott fellépésre van szükség az Európai Unióból való visszaküldés megkönnyítése, növelése és felgyorsítása érdekében. Az Európai Tanács 2024 októberében felkérte a Bizottságot, hogy sürgősen nyújtson be új jogalkotási javaslatot.
- (5) A Bel- és Igazságügyi Tanács által 2024. december 12-én elfogadott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségen belüli jogalkotási és operatív programok tervezésére vonatkozó stratégiai iránymutatások emlékeztetnek arra, hogy a sikeres visszaküldési politika az átfogó és hiteles uniós menekültügyi és migrációs rendszer sarokköve. E célból a stratégiai iránymutatások szorgalmazzák a visszaküldésre vonatkozó határozottabb és átfogó megközelítés kidolgozását és végrehajtását, a jogi keret mielőbbi korszerűsítése révén.

- (6) A hatékony visszaküldési politikának biztosítania kell a migrációs és menekültügyi paktummal való koherenciát és hozzá kell járulnia annak integritásához, továbbá elő kell segítenie az Unióbba irányuló illegális bevándorlás kezelését és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok tagállamok közötti szabálytalan továbbutazásának **megelőzését** , az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett.
- (7) Az Unió és tagállamai fokozták a visszaküldési politikák hatékonyságának növelésére irányuló erőfeszítéseiket. E törekvések ellenére a 2001/40/EK tanácsi irányelvből⁵ és a 2008/115/EK irányelvből⁶ álló meglévő jogi keret már nem felel meg az uniós migrációs politika igényeinek, **valamint a hatékony visszaküldések biztosításával kapcsolatos jogalkotási és operatív igényeknek**. A 2008/115/EK irányelv 2008-as elfogadása óta mind a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség, mind az Unió migrációs politikája jelentős fejlődésen ment keresztül. A migráció területére vonatkozó uniós jog a minimumszabályokat előíró jogszabályoktól a tagállami gyakorlatok közelítése felé mozdult el. A Bizottság 2018-ban a visszatérési irányelv átdolgozására irányuló javaslattal⁷ kívánta megreformálni a visszaküldés szabályait. A Bizottság az (EU) 2017/2338⁸ és az (EU) 2023/682 ajánlás⁹ révén arra is törekedett, hogy támogassa a tagállamokat a 2008/115/EK irányelv rugalmassági mechanizmusainak alkalmazásában. A jelenlegi jogi keret azonban elérte korlátait.

⁵ A Tanács 2001/40/EK irányelve (2001. május 28.) a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről (HL L 149., 2001.6.2., 34. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/40/oj>).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a harmadik országok jogellenesen tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (átdolgozás), Brüsszel, 2018.9.12., COM(2018)0634, 2018/0329(COD).

⁸ A Bizottság (EU) 2017/2338 ajánlása (2017. november 16.) a tagállamok illetékes hatóságai által a visszatéréssel kapcsolatos feladatok ellátása során használandó közös „visszatérési kézikönyv” létrehozásáról (HL L 339., 2017.12.19., 83. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2017/2338/oj>).

⁹ A Bizottság (EU) 2023/682 ajánlása (2023. március 16.) a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtása során a kiutasítási határozatok kölcsönös elismeréséről és a visszaküldések felgyorsításáról. C/2023/1763. (HL L 86., 2023.3.24., 58. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/682/oj>).

- (8) Szilárd ■ és *hatékony* közös visszaküldési eljárást kell létrehozni annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok területére való beutazás, illetve a tagállamok területén való tartózkodás vagy letelepedés feltételeit nem vagy már nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárokat emberséges és *fenntartható* módon, az alapvető jogok és a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartása mellett *indokolatlan késedelem nélkül* küldjék vissza. Az összes tagállamban alkalmazandó egyértelmű és átlátható szabályok jogbiztonságot teremtenek az érintett harmadik országbeli állampolgárok és az illetékes hatóságok számára. Fontos a visszaküldési eljárások egyszerűsítése, megkönnyítése és felgyorsítása, valamint annak biztosítása, hogy a visszaküldést ne akadályozza *többek között* a más tagállamokba történő szabálytalan továbbutazás.
- (9) Az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazása nem érintheti a nemzetközi védelemhez való hozzáférésre vonatkozó, az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ szerinti szabályokat. Adott esetben az e rendeletben foglalt szabályokat kiegészítik az (EU) 2024/1348 rendeletben foglalt, az elutasító menedékjogi határozatokat és a kiutasítási határozatokat összekapcsoló, a kibocsátásra és a jogorvoslatra vonatkozó különös szabályok, valamint az (EU) 2024/1349 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹¹ meghatározott, határon folytatott visszaküldési eljárás.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, **2024/1348**, 2024.5.22., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1349 rendelete (2024. május 14.) a határon folytatott visszaküldési eljárás létrehozásáról és az (EU) 2021/1148 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1349, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

- (10) A rendelet tiszteletben tartja a harmadik országbeli állampolgárok alapvető jogait, és érvényre juttatja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta), valamint az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) által elismert elveket. A rendeletet a Chartával, az uniós jog általános elveivel és a vonatkozó nemzetközi jogi elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (11) **■** Tiszteletben kell tartani a visszaküldés tilalmára és a kollektív kiutasítás tilalmára vonatkozó elvet, a Charta 19. cikkében előírtak szerint. Senki sem toloncolható ki vagy utasítható ki olyan harmadik országba, vagy adható ki olyan harmadik országnak, ahol komolyan fenyegeti az a veszély, hogy halálra ítélik, kínozzák, vagy más embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek vetik alá.

- (12) A jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár visszaküldéséért az a tagállam felelős, amelynek területén észlelték az érintett személyt. ■
- (12a) *Helyénvaló, hogy a kiutasítási határozattal, a beutazási tilalommal és a kitoloncolást elrendelő határozattal szembeni jogorvoslatért a tagállam által a nemzeti jog alapján illetékesként kijelölt bíróság legyen a felelős. Ellenőrizni kell a visszaküldés tilalmának elvéből eredő követelményeknek való megfelelést, amennyiben a kiutasítási határozattal vagy a kitoloncolást elrendelő határozattal szembeni jogorvoslatra a nemzeti jog alapján illetékesként kijelölt bíróság tudomására hozott, kontradiktórius eljárásban kiegészített vagy pontosított ügyiratok arra utalnak, hogy sérülhet a visszaküldés tilalmának elve.*

- (12b) *A Charta 47. cikkében előírt hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme nélkül, amely biztosítja, hogy a harmadik országbeli állampolgár megtámadhassa a kiutasítási határozatban megállapított, az önkéntes távozásra vonatkozó határidőt vagy annak hiányát, az önkéntes távozásra vonatkozó határidő megsemmisítése vagy visszavonása nem érintheti a tagállamok területének elhagyására vonatkozó, az említett kiutasítási határozatban meghatározott kötelezettséget.*
- (13) *Kitoloncolás esetén a nemzeti jog alapján illetékesként kijelölt hatóságoknak az összes releváns körülményt figyelembe véve, egyedi értékelés alapján kell ellenőrizniük a visszaküldés tilalmára vonatkozó elv betartását. Az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a lehető leghamarabb és a kitoloncolása előtt bizonyítékokat kell szolgáltatnia és azokat alá kell támasztania saját személyes körülményeire vonatkozóan. A hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az összes releváns körülményre kiterjedő, meglévő ■ értékelésre támaszkodjanak, amely az eljárás korábbi szakaszaiban vagy más korábbi eljárásokban készült. A körülményekben bekövetkezett bármely releváns változást és a kockázat fennállását alátámasztó új bizonyítékokat meg kell vizsgálni, többek között annak megállapítása érdekében, hogy azok megalapozottak-e, és úgy tekinthető-e, hogy a harmadik országbeli állampolgár pusztán azért terjesztette elő őket, hogy késleltesse vagy akadályozza a kitoloncolást.*

- (13a) *A tagállamok megfelelő eljárás – többek között az (EU) 2024/1348 rendelet szerinti menekültügyi eljárás – alá vonhatják azt a harmadik országbeli állampolgárt, aki jelzi, hogy a kitoloncolás sértené a visszaküldés tilalmának elvét. A tagállam abban az esetben is a megfelelő eljárás alá vonhatja a harmadik országbeli állampolgárt, ha a nemzeti jog alapján illetékesként kijelölt hatóságok arra utaló releváns jelekről szereznek tudomást, hogy a kitoloncolás sértené a visszaküldés tilalmának elvét.*
- (14) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – többek között új kétoldalú megállapodások vagy egyezmények révén – rugalmasabb és célirányosabb együttműködést folytassanak *a harmadik országokba való hatékony visszaküldések elősegítése érdekében.*

- (15) Amint megállapítást nyer, hogy egy harmadik országbeli állampolgár nem vagy már nem felel meg a tagállamok területére való beutazás, az ott-tartózkodás vagy a letelepedés feltételeinek, az összes **releváns** tényt és körülményt figyelembe vevő egyedi értékelés alapján haladéktalanul kiutasítási határozatot kell hozni. ***A kiutasítási határozatnak rögzítenie kell a harmadik országbeli állampolgár azon kötelezettségét, hogy el kell hagynia a tagállamok területét. Nem indokolt ugyanakkor előírni, hogy a kiutasítási határozat a visszaküldési célországot is meghatározza. A visszaküldési célországot legkésőbb a kitoloncolás előtt kell meghatározni, és az meghatározható akár a kiutasítási határozatban, akár a kitoloncolást elrendelő bármely más, a kiutasítási határozattól elkülönülő határozatban. Amennyiben a kitoloncolás akadályokba ütközik, a kiutasítási határozat meghozatala nem zárható ki, de a kitoloncolást el kell halasztani. Amennyiben a visszaküldési célországot meghatározó határozat kibocsátásának időpontjában továbbra is lehetséges, hogy a harmadik országbeli állampolgárt – többek között kettős vagy többes állampolgársága miatt – több visszaküldési célország egyikébe fogják kitoloncolni, az említett határozatban valamennyi ilyen visszaküldési célország meghatározható. A Charta 47. cikkében előírt hatékony jogorvoslathoz való jogot a határozatban meghatározott valamennyi visszaküldési célország tekintetében biztosítani kell. Mindenesetre, amennyiben az illetékes hatóság folytatja a kitoloncolást, a harmadik országbeli állampolgárt a kitoloncolás előtt kellő időben tájékoztatni kell arról a visszaküldési célországról, ahová kitoloncolják.***

- (15a) *E rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy meghatározott csoportokra vonatkozóan a kitoloncolás elhalasztásának egyéb indokait írják elő a nemzeti jogban.*
- (15b) *Elsődlegesen a távozásra kötelezett harmadik országbeli állampolgár felelőssége, hogy elhagyja a tagállamok területét.*
- (16) Biztosítani kell, hogy egy adott tagállam által hozott kiutasítási határozat lényegi elemeit feltüntessék az európai kiutasítási határozat külön formanyomtatványán, és a kiutasításra vonatkozó figyelmeztető jelzéssel együtt elérhetővé tegyék a Schengeni Információs Rendszerben vagy egy másik tagállammal folytatott kétoldalú információcsere útján. Ezáltal pedig az európai kiutasítási határozat támogatni hivatott a más tagállamok által kibocsátott **végrehajtható** kiutasítási határozatok **vagy kitoloncolást elrendelő határozatok** elismerését és végrehajtását is, amennyiben az érintett harmadik országbeli állampolgár szabálytalanul továbbutazik egy másik tagállamba.

- (18) Amennyiben egy adott tagállam területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár egy másik tagállam által hozott, végrehajtható kiutasítási határozat hatálya alá tartozik, a kiutasítási határozatok elismerése és végrehajtása várhatóan könnyebbé és gyorsabbá teszi a visszaküldési folyamatot a tagállamok közötti megerősített együttműködésnek és kölcsönös bizalomnak köszönhetően.

Az ilyen elismerés és végrehajtás hozzájárulhat továbbá az irreguláris migráció megakadályozásához, az Unión belüli szabálytalan továbbutazások visszaszorításához, valamint a visszaküldési folyamat késedelmének csökkentéséhez. A kiutasítási *határozattal* szembeni jogorvoslathoz való jog *kizárólag* a kibocsátó tagállamban gyakorolható.

- (18a) *A kiutasítási határozatnak vagy a kitoloncolást elrendelő határozatnak a 7. cikk (7) bekezdésében említett európai kiutasítási határozatban rendelkezésre álló információk alapján történő elismerése nem minősülhet határozatnak vagy intézkedésnek. A kiutasítási határozat vagy a kitoloncolást elrendelő határozat elismerésének megtagadása nem minősülhet határozatnak vagy intézkedésnek.*

(18b) Amennyiben egy tagállam a kibocsátó tagállam végrehajtható kiutasítási határozatának vagy a kitoloncolást elrendelő határozatának elismerését és végrehajtását mérlegeli, a következő irányadó elvek segíthetik a tagállamot az olyan helyzetek azonosításában, amelyekben a kölcsönös elismerés nem alkalmazandó, és amelyekben ehelyett nemzeti kiutasítási határozatot kell kibocsátani. Az ilyen helyzetek közé tartozhat az, ha a végrehajtás ellentétes lenne a végrehajtó tagállam közrendjével, többek között a harmadik országbeli állampolgárok bizonyos, olyan kategóriáinak – például a kísérő nélküli kiskorúaknak és az emberkereskedelem áldozatainak – visszaküldésével kapcsolatban, akikre vonatkozóan a nemzeti jog magasabb szintű védelmet ír elő; ha gyorsabb az új kiutasítási határozat kibocsátása; ha az európai kiutasítási határozatban rendelkezésre álló információk hiányosak; ha a harmadik országbeli állampolgár fellebbezést nyújtott be a kiutasítási határozattal szemben a kibocsátó tagállamban; ha a harmadik országbeli állampolgárt a kibocsátó tagállam kiutasítási határozatában vagy kitoloncolást elrendelő határozatában foglalttól eltérő harmadik országba kell kitoloncolni, és a kiutasítási határozatban nem szerepel visszaküldési célország.

- (18c) *A kötelező kölcsönös elismerés felé vezető lépések előkészítése céljából a Bizottságnak és az érintett uniós ügynökségeknek – például az eu-LISA-nak – adott esetben támogatniuk kell a tagállamokat, többek között azon rendelkezések és kiigazítások meghatározása révén, amelyek az európai kiutasítási határozat automatizált kezelésének biztosításához szükségesek.*
- (19) *Legkésőbb a 7. cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus elfogadásáig a tagállamoknak, valamint a Bizottságnak és az érintett uniós ügynökségeknek – például az eu-LISA-nak – meg kell kezdeniük az annak biztosítására irányuló jogi és technikai rendelkezések bevezetését, hogy az európai kiutasítási határozatot elérhetővé lehessen tenni a Schengeni Információs Rendszeren keresztül. ■*

(19a) Két évvel az e rendelet 52. cikkének (3) bekezdésében említett hatálybalépését követően a Bizottságnak értékelnie kell a kölcsönös elismerés végrehajtását, különös tekintettel a következőkre: a tagállamok bevezették-e az európai kiutasítási határozatnak a Schengeni Információs Rendszeren keresztül történő, a 7. cikk (7) bekezdése szerinti elérhetővé tételére irányuló jogi és technikai rendelkezéseket, és azok hatékonyak-e; a tagállamok bevezették-e a 7. cikk (9) bekezdése szerinti, az európai kiutasítási határozat automatizált kezelését biztosító jogi és technikai intézkedéseket; a kiutasítási határozatok és a kitoloncolást elrendelő határozatok elismerésének és végrehajtásának hatékonysága; az ebből eredően a nemzeti igazságszolgáltatási és közigazgatási rendszerekre nehezedő teher, továbbá a vonatkozó képzések és kísérleti projektek tevékenységeinek eredményei.

- (19b) *A 9. cikk (10) bekezdésében említett értékelés alapján a Bizottságnak adott esetben jogalkotási javaslatokat kell benyújtania – beleértve a hatékony visszaküldések biztosítását szolgáló célzott módosításokat is –, annak érdekében, hogy be lehessen vezetni a más tagállam által kibocsátott végrehajtható kiutasítási határozatok és kitoloncolást elrendelő határozatok kötelező elismerését és végrehajtását. Amennyiben a Bizottság nem nyújt be javaslatot, annak okát meg kell indokolnia.*
- (20) Biztosítani kell a nemzeti visszaküldési intézkedések hatályának uniós dimenzióját egy olyan beutazási tilalom elrendelése révén, amely valamennyi tagállam területére vonatkozó beutazási és tartózkodási tilalmat állapít meg. A beutazási tilalom időtartamát az egyes esetek összes releváns körülményének alapos mérlegelése után kell meghatározni **■**. Amennyiben egy jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár jelenlétét a külső határokon végzett kiléptetési ellenőrzések során észlelik, helyénvaló lehet beutazási tilalmat elrendelni a későbbi újbóli belépés megelőzése és ezáltal az illegális bevándorlás kockázatának csökkentése érdekében, ***nem akadályozva meg ugyanakkor a harmadik országbeli állampolgár gyors távozását.***

- (21) Azok a harmadik országbeli állampolgárok, ***akik nem tettek eleget*** távozási kötelezettségüknek, ***vagy akik számára nem biztosítottak*** önkéntes visszatérésre vonatkozó határidőt, ***kényszerintézkedések útján kitoloncolhatók***. A kitoloncolásra vonatkozó megerősített szabályok közvetlen és azonnali következményeket hivatottak biztosítani abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár nem tartja be a távozásra megállapított ***végső*** határidőt, ***valamint céljuk a jogellenes továbbutazások és a biztonsági kockázatok megelőzése is. Amennyiben nincs ok azt feltételezni, hogy az önkéntes visszatérés akadályozná a visszaküldési eljárás céljának elérését, akkor az együttműködő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából továbbra is alkalmazható elsődleges módszerként az önkéntes visszatérés***. A kényszerintézkedésekre alkalmazni kell az arányosság és a hatékonyság elvét, a felhasznált módszerek és a kitűzött célok szem előtt tartásával.

- (21a) *Mivel ez a rendelet kizárólag az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó, nem érinti az Unióban jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok önkéntes visszatérését és visszailleszkedését támogató visszatérési és visszailleszkedési tanácsadást, valamint egyéb programokat.*
- (22) Közös szabályokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a **jogellenesen tartózkodó** és biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárokat hatékonyan azonosítsák és gyorsan visszaküldjék. Biztosítani kell, hogy releváns ellenőrzésekre kerüljön sor a biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok azonosítása és megjelölése érdekében, többek között az (EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹² meghatározott előszűrési folyamatra támaszkodva. A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok esetében **általában véve** a kitoloncolást kell főszabálynak tekinteni, és lehetővé kell tenni az általános szabályoktól való eltérést hosszabb **vagy határozatlan idejű** beutazási tilalom és hosszabb őrizeti időszak elrendelése érdekében, valamint az idegenrendészeti fogdák **használatától** való eltérést annak érdekében, hogy a **tagállamok** biztonságát veszélyeztető személyek kitoloncolása mielőbb megtörténjen.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1356, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

- (23) Az új szabályoknak több lehetőséget és több eszközt kell nyújtaniuk a tagállamoknak arra, hogy biztosítsák a harmadik országokba való visszaküldést. Lehetővé kell tenni egyedi megállapodások vagy egyezmények megkötését harmadik országokkal, hogy több visszaküldési lehetőség álljon a tagállamok rendelkezésére, azzal a feltétellel, hogy az érintett harmadik ország tiszteletben tartja a nemzetközi emberi jogi normákat és ***kitoloncolás esetén a visszaküldés tilalmának elvét. A harmadik ország területének meghatározott részeivel vagy a személyek valamely azonosítható kategóriájával kapcsolatos hiányosságok nem akadályozzák az ilyen megállapodás vagy egyezmény megkötését, feltéve hogy kellően garantált a hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok jogainak teljes körű tiszteletben tartása.***

A megállapodásnak vagy egyezménynek kifejezetten meg kell határoznia **a visszaküldésre alkalmazandó eljárásokat**, az országban való tartózkodás feltételeit, **a megállapodásban vagy egyezményben részes felek kötelezettségeit és felelősségét, valamint a megállapodás vagy egyezmény megsértésének következményeit. Amennyiben egy megállapodás vagy egyezmény a harmadik országból való továbbküldésről is rendelkezik, akkor a megállapodásnak vagy egyezménynek azt is meg kell határoznia, hogy milyen következményekkel jár az, ha a továbbküldés nem lehetséges, melyek a megállapodás vagy egyezmény feleinek vonatkozó kötelezettségei és feladatai**, és melyek a harmadik országban fennálló helyzetet hátrányosan befolyásoló jelentős változások **következményei**, valamint meg kell határoznia a megállapodás vagy egyezmény végrehajtásának értékelésére szolgáló független ellenőrző szervet vagy mechanizmust. Az ilyen megállapodások vagy egyezmények a Charta 51. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az uniós jog végrehajtásának minősülnek.

(23a) *Annak biztosítása érdekében, hogy az érintett tagállamok külső határainak igazgatásához és belső biztonságához kapcsolódó jogos érdekek kellő védelmet élvezzenek, abban az esetben, ha valamely tagállam az Unióval szomszédos valamely harmadik országgal e rendelet alkalmazásában megállapodásra vagy egyezményre irányuló tárgyalásokat folytat, a megállapodás vagy egyezmény megkötése előtt megfelelő időben tájékoztatni kell az említett tárgyalásokról az adott harmadik országgal közös határral rendelkező tagállamokat, teljes mértékben tiszteletben tartva az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott lojális együttműködés elvét. A tagállamok számára elő kell írni, hogy megállapodások, illetve egyezmények harmadik országokkal való megkötésének alkalmával még azt megelőzően tájékoztassák e megállapodásokról vagy egyezményekről a Bizottságot és a többi tagállamot, hogy azok ideiglenes alkalmazására vagy – ha az korábban következik be – hatálybalépésére sor kerülne. Emellett az uniós jognak való meg nem felelés elkerülése és a még nagyobb átláthatóság érdekében, a tagállamok önkéntes alapon még azt megelőzően tájékoztathatják a Bizottságot és a többi tagállamot az e rendelet által engedélyezett megállapodásokra vagy egyezményekre vonatkozóan valamely harmadik országgal folytatott tárgyalások előrehaladásáról, hogy a felek végleges megállapodásra jutnának, többek között azzal a céllal, hogy értékelést kérjenek a Bizottságtól a tervezett, tárgyalás alatt álló megállapodás vagy egyezmény uniós joggal való összeegyeztethetőségéről.*

- (24) A belső határellenőrzések nélküli schengeni térség megfelelő működésének alapja, hogy a tagállamok hatékonyan és eredményesen alkalmazzák a releváns vívmányokat. Az (EU) 2022/922 tanácsi rendelet¹³ értékelési és monitoringmechanizmust hoz létre a schengeni vívmányok ■ alkalmazásának ellenőrzésére, többek között a tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok tényleges visszaküldése és az alapvető jogok tiszteletben tartása tekintetében. ■
- (25) A visszaküldési eljárások végrehajtása során a tagállamoknak elsődleges szempontként kell kezelniük a gyermek mindenek felett álló érdekét, a Charta 24. cikkével és a gyermek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezménnyel összhangban. A gyermek mindenek felett álló egyéni érdekének vizsgálata során a tagállamoknak különösen a kiskorú rövid, közép- és hosszú távú jóllétét és szociális fejlődését, személyi biztonságával és védelmével kapcsolatos megfontolásokat, valamint véleményét kell – életkorának és érettségének megfelelően – szem előtt tartaniuk, ideértve a kiskorú háttérét is. A kísérő nélküli **kiskorúakat** a visszaküldési folyamat valamennyi szakaszában egy képviselőnek kell támogatnia.

¹³ A Tanács (EU) 2022/922 rendelete (2022. június 9.) a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és monitoringmechanizmus létrehozásáról és működéséről, valamint az 1053/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 160., 2022.6.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

- (26) Amennyiben indokolt kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a harmadik országbeli állampolgár kiskorú-e, ***a nemzeti joggal összhangban elvégezhető*** az életkor meghatározása. ***A tagállamok ennek során támaszkodhatnak a korábbi eljárások keretében elvégzett életkor-meghatározásokra.*** A migrációkezelés Unión belüli egységességének biztosítása érdekében az (EU) 2024/1348 rendeletben előírt eljárást ***lehet*** követni. ■

- (27) A visszaküldési eljárás hatékonyságának fokozása érdekében egyértelműen meg kell határozni a harmadik országbeli állampolgárok **kötelezettségeit**. A harmadik országbeli állampolgárokat **kötelezni kell a tagállamok területének elhagyására, valamint arra, hogy** a visszaküldési eljárás **során mindvégig** együttműködjenek a hatóságokkal. A harmadik országbeli állampolgároknak mindvégig **az illetékes hatóságok** rendelkezésére kell állniuk **és általuk elérhetőnek kell lenniük**, valamint meg kell adniuk **minden**, a visszaküldés **előkészítése és végrehajtása szempontjából releváns** információt. **A kitoloncolást sem fizikailag, sem szóban nem akadályozhatják. A szóbeli akadályozásnak olyan jellegűnek vagy intenzitásúnak kell lennie, amely meghaladja a puszta tiltakozás szintjét. Ebből következően személyazonosságának megállapításáért, valamint a visszatéréshez szükséges úti okmányok beszerzéséért és bemutatásáért elődlegesen a harmadik országbeli állampolgár a felelős.** A távozási és együttműködési kötelezettség be nem tartásának hatékony, **visszatartó erejű** és arányos következményekkel kell járnia, **és az illetékes hatóságoknak** – többek között **adott esetben nyomozati intézkedések révén** – **meg kell tenniük a megfelelő lépéseket a visszatérés biztosítása érdekében. Azok a harmadik országbeli állampolgárok, akiket – többek között a visszaküldés tilalmának elve vagy az illetékes hatóságokkal való együttműködésük hiánya miatt – nem lehet kitoloncolni, nem zárhatók ki az általános kötelezettségek alól, így többek között a helyben maradási, a helyben tartózkodási és a jelentkezési kötelezettség alól sem. Az együttműködési kötelezettség be nem tartása esetén a következmények közé kell tartoznia** például a nemzeti joggal összhangban nyújtott ellátások és juttatások csökkentésének **vagy** az úti okmányok lefoglalásának. ■ .

- (27a) *E rendelet egyetlen rendelkezése sem érinti a visszatéréssel nem összefüggő kötelezettségeket és intézkedéseket, illetve a nemzeti jog szerinti szociális ellátásokat szabályozó rendelkezéseket.*
- (28) Ez a rendelet nem érintheti a tagállamok azon lehetőségét, hogy adott esetben a nemzeti büntetőjoggal összhangban büntetőjogi szankciókat – **többek között szabadságvesztést** – szabjanak ki az e rendelet hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgároknak.
- (29) A visszaküldéssel kapcsolatos határozatokra vonatkozóan jogi biztosítékokat kell megállapítani, amelyek garantálják az érintett személyek **jogainak** hatékony védelmét. **Bíróság előtti** fellebbezés vagy felülvizsgálat esetén – **a jogi segítségnyújtás és képviselő igénybevételének korlátozásával kapcsolatos lehetőség sérelme nélkül** – kérésre biztosítani kell a szükséges jogi segítségnyújtást ■ .

- (29a) *A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítása érdekében a jogi segítségnyújtás és képviselet magában foglalja a fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem előkészítését, beleértve a nemzeti jog által előírt eljárási iratok megszüvegezését, valamint meghallgatás esetén a bíróság előtti meghallgatáson való részvételt.*
- (29b) *A bíróság az uniós jog által szabályozott fogalom, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága értelmezi. E fogalom – egyéb elemek mellett – csak olyan szervezetet jelenthet, amely az eljárás tárgyát képező határozatot meghozó hatósághoz képest harmadik félként jár el. E szervezetnek igazságszolgáltatási feladatokat kell ellátnia, és az nem meghatározó, hogy e szervezetet a nemzeti jog bírósággént ismeri-e el. Ez a rendelet nem érintheti a tagállamoknak a nemzeti bírósági rendszerük megszervezésére és a fellebbviteli szintek számának meghatározására vonatkozó hatáskörét. Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, hogy további fellebbezést nyújtsanak be az első fellebbezést vagy a későbbi fellebbezéseket tartalmazó határozat ellen, és ilyen fellebbezést nyújtottak be, a kitoloncolás nem függeszthető fel, kivéve, ha a harmadik országbeli állampolgár kérelmezi a felfüggesztést, és valamely bíróság vagy törvényszék az egyedi eset konkrét körülményeinek figyelembevételével úgy határoz, hogy helyt ad a kérelemnek. Ez nem sértheti az ilyen jogorvoslatok felfüggesztő hatályát előíró nemzeti jogot.*

- (30) A visszaküldési eljárások hatékonyságának javítása érdekében – a Charta 47. cikkével összhangban biztosítva a hatékony jogorvoslathoz való jog tiszteletben tartását – a visszaküldéssel kapcsolatos határozat elleni fellebbezést lehetőség szerint egyetlen bírósági szinten kell benyújtani. A fellebbezésre és **a határozatok végrehajtásának felfüggesztésére** vonatkozóan e rendeletben megállapított szabályoknak összhangban kell állniuk az Alapjogi Charta 47. cikkében előírt hatékony jogorvoslathoz való joggal.
- (30a) *Bár ez a rendelet nem rendelkezik a fellebbezés automatikus felfüggesztő hatályáról, a tagállamoknak – a Charta 47. cikkével teljes összhangban – biztosítaniuk kell, hogy az illetékes elsőfokú bíróság a kiutasítási határozat vagy a kitoloncolást elrendelő határozat végrehajtását megelőzően felfüggeszthesse a kitoloncolást. A harmadik országbeli állampolgár számára lehetővé kell tenni, hogy kérelmet nyújtson be a kiutasítási határozat vagy a kitoloncolást elrendelő határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt, kivéve, ha a nemzeti jog arról is rendelkezik, hogy az illetékes bíróság hivatalból felfüggesztheti a kiutasítási határozat vagy a kitoloncolást elrendelő határozat végrehajtását. Ez nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy nemzeti jogukban előírják a fellebbezés automatikus felfüggesztő hatályát. A visszaküldés tilalmának elvére vonatkozó kockázat értékelése során a párhuzamosságok elkerülése érdekében az aktában szereplő valamennyi anyagra, különösen a korábbi értékelésekre kell támaszkodni, például adott esetben a menekültügyi eljárás keretében végzett értékelésekre.*

- (31) A tagállamok számára biztosítani kell *a gyors és hatékony visszaküldés biztosításához* szükséges eszközöket – *többek között a meg nem felelés következményeként alkalmazható intézkedéseket, valamint a távozási és az együttműködési kötelezettség teljesítését segítő ösztönzőket* –, továbbá a szökés veszélyének *megelőzéséhez szükséges intézkedéseket is. A szökés olyan cselekményeket foglal magában, mint amikor a harmadik országbeli állampolgár az illetékes hatóságok engedélye nélkül és nem rajta kívül álló okok miatt elhagyja az adott tagállam területét.* A közös szabályoknak – *anélkül, hogy korlátoznák a tagállamok azon jogát, hogy további intézkedéseket és kritériumokat állapítsanak meg a nemzeti jogban* – észszerűsíteniük kell *az együttműködési kötelezettségből fakadó követelményeket és a szökés veszélyének megállapítására alkalmazandó kritériumokat. Ezeknek a szabályoknak azt is biztosítaniuk kell,* hogy a tagállamokban alkalmazzák *az őrizetet* és az őrizet alternatíváit a visszaküldési folyamat hatékony kezelése érdekében.

- (32) Lehetővé kell tenni, hogy az egyes esetek egyedi értékelését követően **■ kizárólag a visszaküldés – beleértve a visszaküldés előkészítését is –, a visszafogadás, valamint a kitoloncolás végrehajtása céljából legyen elrendelhető** az őrizet, amennyiben az arányos és szükséges. A hatóságoknak kellő gondossággal kell eljárniuk, és az őrizetet a lehető legrövidebb időtartamra kell korlátozniuk, amely **főszabályként egy adott tagállamban** nem haladhatja meg a 24 hónapot. **Más tagállamba való szökés esetén a korábbi őrizeti időszakok nem veendők figyelembe az őrizet maximális időtartamának kiszámításakor. A visszaküldési eljárással nem kapcsolatos egyéb rendeletek vagy irányelvek szerinti őrizeti időszakok nem számítandók bele az őrizet maximális időtartamába. A kiszolgáltatottsági értékelés keretében megállapított sajátos szükségleteknek az őrizet során érvényt kell szerezni.** Amennyiben a nemzeti jog rendelkezik a kiskorúak őrizetbe vételéről, elsődleges szempontnak kell tekinteni a gyermek mindenek felett álló érdekét. Az őrizet helyett más, kevésbé kényszerítő alternatív intézkedésekhez kell folyamodni, ha azok hatékonyan alkalmazhatók a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok esetében.

- (32a) *Amennyiben az őrizetet 24 hónapon át már fenntartották, lehetővé kell tenni, hogy a tagállam további, hat hónapot meg nem haladó időszakokra őrizetben tartsa a harmadik országbeli állampolgárt, amennyiben a körülményekben bekövetkezett változások – bizonyos feltételek mellett – új, jelentős információk alapján a kitoloncolás észszerű kilátását valószínűsítik. Az őrizetet a szükségesség és az arányosság elvének tiszteletben tartásával kell elrendelni, és azt csak a lehető legrövidebb ideig szabad fenntartani.*
- (33) A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésekor különleges intézkedésekre van szükség, amelyek mások jogainak és szabadságainak védelmére irányulnak. Ezért lehetővé kell tenni, hogy az ilyen harmadik országbeli állampolgárokat **24 hónapnál hosszabb ideig** tartsák őrizetben, mindazonáltal az őrizetnek meg kell felelnie az arányosság elvének.

- (34) Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgárokkal emberi méltóságukat és alapvető jogaikat tiszteletben tartva, valamint a nemzetközi és nemzeti joggal összhangban kell bánni, figyelembe véve az Európa Tanács kínzás és embertelen és megalázó bánásmód megelőzésével foglalkozó bizottságának gyakorlati iránymutatásait. Az őrizetet *főszabályként* idegenrendészeti fogdákból vagy más létesítmények kijelölt részlegeiben kell végrehajtani. Büntetés-végrehajtási intézetet akkor lehet igénybe venni, ha a tagállam nem tudja biztosítani, hogy a létesítményben – *amennyire lehetséges* – elkülönítsék a harmadik országbeli állampolgárokat a többi fogvatartottól. *A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok esetében a fogdákból fokozott biztonsági intézkedések alkalmazhatók.*

- (35) Az őrizet e rendeletben meghatározott okai nem érintik az őrizet egyéb okait – köztük a büntetőeljárás keretében történő őrizetben tartás okait –, amelyek a nemzeti jog szerint alkalmazandók ■ .
- (36) Bármely államnak kötelessége visszafogadni saját állampolgárait, ami az állami szuverenitás és a nemzetközi együttműködés egyik alapelve. Az államoknak a saját állampolgáraik visszafogadására vonatkozó kötelessége a nemzetközi szokásjog elvének minősül, **valamint azt az ICAO-egyezmény IX. mellékletének 5. fejezete is előíranyozza és a Szamoai Megállapodás is rögzíti. A hatékony visszaküldés csak akkor lehetséges, ha az államok teljesítik a saját állampolgáraik visszafogadásával kapcsolatos kötelességüket. A tagállamok ennél fogva a harmadik országok általi együttműködésre vannak utalva a visszaküldések hatékony végrehajtása szempontjából. Az EU és a tagállamok szükség esetén a meglévő eszközöket, például a 810/2009/EK rendelet¹⁴ 25a. cikkét és a Frontex által biztosított támogatást használják fel a harmadik országokkal folytatott együttműködés javítására.**

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közös Vízumkódex létrehozásáról (Vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

- (37) A harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének megkönnyítéséhez elengedhetetlen, hogy a tagállamok ■ összehangolt visszafogadási megközelítést alkalmazzanak. A végrehajtható kiutasítási határozatok nem megfelelő nyomon követése alááshatja a visszaküldésre vonatkozó közös megközelítés hatékonyságát. A végrehajtható kiutasítási határozatok nyomán szisztematikusan meg kell hozni a visszaküldés végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést – beleértve *adott esetben* a visszafogadási kérelmek benyújtását a harmadik országok hatóságaihoz –, amennyiben kérdéses az állampolgárság vagy úti okmányt kell beszerezni.

■

- (39) A hatékony visszaküldési eljárások alapja a tagállamok közötti hatékony közigazgatási együttműködés és információmegosztás. Az információcserének – így a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságára, állampolgárságára és úti okmányaira vonatkozó adatok, valamint egyéb releváns információk megosztásának is – egyértelmű szabályokon kell alapulnia, beleértve az (EU) 2018/1860 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹⁵ meghatározott szabályokat. Ezeknek a szabályoknak tiszteletben kell tartaniuk az adatvédelem elveit és az érintett személy jogait, biztosítva az információk pontosságát, kizárólag a visszaküldés, *kitoloncolás*, visszafogadás és visszailleszkedés céljára való felhasználását, valamint a jogosulatlan hozzáféréssel, nyilvánosságra hozatallal vagy felhasználással szembeni védelmét.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról (HL L 312., 2018.12.7., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1860/oj>).

- (41) E rendelet alkalmazásában a személyes adatok kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶ alkalmazandó. E rendelet alkalmazásában a személyes adatok uniós intézmények és szervek általi kezelésére az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ alkalmazandó. Tekintettel a visszafogadás **és a hatékony visszaküldés** mögött meghúzódó fontos közérdekre, **a visszaküldés, a kitoloncolás, a visszafogadás és a visszailleszkedés** céljából szükség lehet a kiutasítási határozat hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok személyes adatainak továbbítására, beleértve a személyazonosságukra és úti okmányaikra vonatkozó adatokat, más releváns adatokat, valamint kellően indokolt esetekben a büntetőjogi felelősségüket megállapító ítéletekre és az egészségi állapotukra vonatkozó adatokat. Az ilyen adattovábbítást adott esetben az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetével és az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetével, **továbbá az érintettek jogaival**, valamint a visszaküldés tilalma, az arányosság és a szükségesség elvével, és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban kell végrehajtani.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- (42) A menekültügyi eljárások lefolytatásáért felelős **illetékes** hatóságoknak és a visszaküldési folyamat különböző szakaszaiban részt vevő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük, és össze kell hangolniuk tevékenységüket **a hatékony visszaküldés biztosítása érdekében.**
- (43) A közös uniós visszaküldési rendszernek teljes mértékben ki kell használnia a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés kezelését támogató digitális rendszereket, hangsúlyt fektetve a hatékony közigazgatási eljárásra, az együttműködésre, az információmegosztásra és az interoperabilitásra.
- (43a) *A tagállamok közötti együttműködésnek és segítségnyújtásnak főszabályként többek között abból a célból kell megvalósulnia, hogy lehetővé tegyék a területükön történő átutazást, az ilyen átutazáshoz kapcsolódóan logisztikai vagy egyéb anyagi vagy természetbeni támogatást nyújtsanak, megkönnyítsék a más tagállamoknak történő átadást – akár kétoldalú megállapodások vagy egyezmények alapján, akár a tagállamok közötti együttműködés alapján –, vagy támogassák a harmadik országbeli állampolgár távozását abba a tagállamba, amelyben tartózkodási jogosultsággal rendelkezik.*

- (44) Az Unió – *a 2028–2034-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret sérelme nélkül* – pénzügyi és operatív támogatást nyújt e rendelet hatékony végrehajtásához. Amennyiben a tevékenységeket a Menekültügyi és Migrációs Alap tematikus eszközéből kell finanszírozni, azok végrehajthatók közvetlen, közvetett vagy megosztott irányítás keretében. A tagállamoknak a lehető legjobban ki kell használniuk a visszaküldés területén rendelkezésre álló, mindenekelőtt az (EU) 2021/1147 európai parlamenti és tanácsi rendeleten¹⁸ alapuló uniós pénzügyi eszközöket, programokat és projekteket, valamint az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ szerint nyújtott operatív támogatást. ■

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1147 rendelete (2021. július 7.) a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról (HL L 251., 2021.7.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

- (44a) *A visszaküldési politika külső dimenziója a migrációkezelésre vonatkozó átfogó uniós megközelítés szerves részét képezi. A visszaküldés és a visszafogadás terén folytatott hatékony együttműködés a harmadik országokkal kialakított kiegyensúlyozott és átfogó partnerségek alapvető külső eleme, összhangban az (EU) 2024/1351 rendeletben említett célkitűzésekkel. Az Európai Tanács többek között a 2024. októberi következtetéseiben gyors fellépésre szólított fel a hatékony visszaküldések biztosítása érdekében, befolyásgyakorlás céljából felhasználva az összes vonatkozó uniós politikát és eszközt, többek között a diplomáciát, a fejlesztés-, a kereskedelem- és a vízümpolitikát is. Összkormányzati megközelítést kell követni mind a tagállamokon, mind az uniós intézményeken belül.*
- (44b) *Mivel a harmadik országok együttműködése a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése és visszafogadása terén a gyakorlatban kihívást jelenthet, és a harmadik országok visszafogadás terén folytatott együttműködésének a 810/2009/EK rendelet 25a. cikkében meghatározott értékelésének sérelme nélkül, amennyiben egy vagy több tagállam nehézségekbe ütközik a harmadik országok visszafogadással kapcsolatos együttműködése – többek között az állampolgárság megerősítése, a szükséges úti okmányoknak az érintett harmadik országok hatóságaitól való beszerzése és a visszaküldési műveletek szervezése – terén, az Unió és a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a visszaküldés és a visszafogadás terén folytatott együttműködés javítására irányuló összehangolt uniós megközelítés részeként igénybe vegyék az uniós jogban meghatározott releváns és meglévő eszközöket, amennyiben rájuk nézve az ezen eszközöket létrehozó jogalkotási aktusok kötelezők.*

- (45) Az e rendelet eredményességéről való ***jelentéstételt és annak feltárását, hogy mely területeken van szükség javításra***, a visszaküldési eljárások hatékonyságára, a harmadik országok együttműködésére, valamint a visszailleszkedési erőfeszítésekre ***vonatkozó meglévő, megbízható és összehasonlítható statisztikák gyűjteményére és az azokra vonatkozó elemzésekre kell alapozni. A 862/2007/EK rendeletben²⁰, az (EU) 2019/1896 rendeletben és a nemzeti jogban foglalt előírásokat a statisztikák relevanciájának biztosítása érdekében át kell tekinteni és szükség esetén felül kell vizsgálni.*** Közös szabályokat és fogalommeghatározásokat kell megállapítani a releváns adatok gyűjtésére és bejelentésére vonatkozóan annak érdekében, hogy ***értékelni*** lehessen e rendelet hatását, és hogy ezek az adatok a jövőben hozzájáruljanak a megalapozott szakpolitikai döntések meghozatalához.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 2. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/862/oj>).

- (46) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az európai kiutasítási határozat létrehozása céljából. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²¹ megfelelően kell gyakorolni.
- (47) *Ez a rendelet a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének új közös rendszerét hozza létre, amelyet a nemzeti hatóságoknak közvetlenül kell végrehajtaniuk. Az új rendszer fontos újdonságokat vezet be, amelyek célja a visszaküldési eljárás hatékonyságának javítása, többek között a nem uniós visszaküldési célországok és a visszaküldések külső dimenziója tekintetében. Az e rendeletben meghatározott intézkedések gyors alkalmazásának biztosítása érdekében e rendeletnek az Európai Unió Hivatalos lapjában történő kihirdetése napját követő napon hatályba kell lépnie. Az e rendelet 52. cikkének (2) bekezdésében nem említett rendelkezéseket, amelyek a 2008/115/EK irányelv helyébe lépnek, és céljuk az említett irányelv által meghatározott jogi keret teljes felváltása, ... [az e rendelet hatálybalépésének napját követő egy év]-től/-től kell alkalmazni annak érdekében, hogy meg lehessen tenni az összes szükséges előkészítő és operatív lépést, és biztosítani lehessen a rendelet zökkenőmentes, hatékony és következetes végrehajtását uniós és nemzeti szinten, valamint el lehessen kerülni az irányelv és a rendelet közötti bármiféle átfedést. A 2001/40/EK és a 2008/115/EK irányelvet, valamint a 2004/191/EK tanácsi határozatot²² ezért az említett naptól kezdve hatályon kívül kell helyezni.*

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

²² A Tanács 2004/191/EK határozata (2004. február 23.) a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló 2001/40/EK irányelv alkalmazásából adódó pénzügyi aránytalanságok kiegyenlítését célzó kritériumok és gyakorlati szabályok megállapításáról (HL L 60., 2004.2.27., 55. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/191/oj>).

- (48) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a visszaküldés hatékonyságának ■ javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a tagállamok közötti közös és koherens megközelítés biztosítását célzó intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (49) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul ■, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.

- (50) Ez a rendelet ■ a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország – az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyvvel összhangban – ■ nem vesz részt ■, és az *Írországra nézve – az említett jegyzőkönyv 4. cikkére is figyelemmel* – nem kötelező és nem alkalmazandó²³. ■
- (51) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet ■ az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás²⁴ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat²⁵ 1. cikkének C. pontjában említett területhez tartoznak.

■

²³ *Ez a preambulumbekzdés módosulni fog, ha Írország az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyv 4. cikkének első bekezdésével összhangban kéri, hogy e rendelet alkalmazásában részt vehessen, és a Tanács e rendelet elfogadásával egyidejűleg elfogadja a határozatát. Ebben az esetben a preambulumbekzdés hivatkozást tartalmaz majd az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló tanácsi határozatra.*

²⁴ HL L 176., 1999.7.10., 36. o., ELI:
[http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

²⁵ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

- (52) Svájc tekintetében e rendelet ■ az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás²⁶ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat²⁷ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke C. pontjában említett területhez tartoznak.
- (53) Liechtenstein tekintetében e rendelet ■ az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról létrejött jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat²⁸ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke C. pontjában említett területhez tartoznak.

²⁶ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

²⁷ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

²⁸ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (55) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos [...] -án/én véleményét nyilvánította.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet létrehozza **a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó** harmadik országbeli állampolgárok **hatékony** visszaküldésére vonatkozó közös rendszert, összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) által elismert alapvető jogokkal **és az uniós jog alapvető elveivel**, valamint a – többek között ■ az emberi jogokra vonatkozó – alkalmazandó nemzetközi kötelezettségekkel.
- (2) E rendelet célja, hogy az (EU) 2024/1351 rendelet 3. cikkében, 4. cikkének h) pontjában és 5. cikkének e) pontjában meghatározott átfogó megközelítést figyelembe véve **tegye lehetővé a tagállamok számára a hatékony visszaküldés** biztosítását.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 5. pontjában foglalt fogalommeghatározás szerinti, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyekre.
- (3) ***Ez a rendelet nem érinti az (EU) 2024/1351 rendelet, az (EU) 2024/1348 rendelet és az (EU) 2024/1349 rendelet rendelkezéseit.***
- (4) ***E cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a harmadik országbeli állampolgárokra:***
 - a) ***akiknek a külső határokon megtagadták a beléptetését az (EU) 2016/399 rendelet²⁹ 14. cikkével összhangban, vagy az egyenértékű nemzeti joggal összhangban azon tagállamok esetében, amelyekre nézve az említett rendelet nem kötelező;***

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (kodifikált szöveg) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

- b) akiket az illetékes hatóságok valamely tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi úton történő szabálytalan átlépése kapcsán elfogtak vagy feltartóztattak, és akik ezt követően nem kaptak engedélyt vagy jogosultságot az adott tagállamban való tartózkodásra;*
- c) akiket a nemzeti jogszabályok szerint büntetőjogi szankcióként vagy büntetőjogi szankció következményeként kiutasítanak;*
- d) akik kiadatási eljárás alatt állnak.*

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a rendeletet a harmadik országbeli állampolgárok (4) bekezdés a), b) és c) pontjában említett egy vagy több kategóriájára alkalmazzák. Ezekben az esetekben ezt a rendeletet a harmadik országbeli állampolgárok említett kategóriáira attól a naptól kell alkalmazni, amikor a tagállam értesíti döntéséről a többi tagállamot és a Bizottságot.

(6) *Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy ezt a rendeletet olyan harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazza, akiket büntetőjogi szankcióként kiutasítanak, a 7., 9. és 10. cikk nem alkalmazandó.*

(7) *Azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akiket a (4) bekezdés a) és b) pontjával összhangban kizártak e rendelet hatálya alól, a tagállamok biztosítják, hogy a velük szemben alkalmazott bánásmód és védelmi szint ne legyen kedvezőtlenebb, mint a 12. cikk (4) és (5) bekezdésében, a 14. cikk (2) bekezdésében, a 14. cikk (6) bekezdésének c) és e) pontjában, a 34. cikk (1)–(6) bekezdésében és a 35. cikkben meghatározottak, továbbá tiszteletben tartsa a visszaküldés tilalmának elvét.*

I

(2b) *Ezt a rendeletet a tagállamok nemzeti büntetőjogának és különösen a jogellenes tartózkodással kapcsolatos hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókat – többek között szabadságvesztést – megállapító rendelkezéseknek a sérelme nélkül kell alkalmazni, amennyiben a büntetőeljárás és az ilyen szankciók alkalmazása nem veszélyezteti a tényleges visszaküldés megvalósítását.*

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „harmadik országbeli állampolgár”: bármely személy, aki nem minősül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. cikke értelmében vett uniós polgárnak és az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személynek;
2. „jogellenes tartózkodás”: olyan harmadik országbeli állampolgár jelenléte valamely tagállam területén, aki nem vagy már nem felel meg az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeknek, vagy ***a nemzeti jog szerinti egyenértékű*** beutazási, tartózkodási vagy letelepedési feltételeknek ***azon tagállamok esetében, amelyekre nézve az említett rendelet nem kötelező, azonban e rendeletben részt vesznek;***

3. „visszaküldési célország”: a következők egyike:

- a) olyan harmadik ország, amely a harmadik országbeli állampolgár származási országa;
- b) olyan harmadik ország, amely hivatalosan a harmadik országbeli állampolgár szokásos tartózkodási helye;
- c) az Unió felé vezető úton elhelyezkedő, az Unió vagy a tagállamok által kötött visszafogadási megállapodásokkal vagy egyezményekkel összhangban tranzitországnak számító harmadik ország;
- d) az a) és b) pontban említettektől eltérő olyan harmadik ország, amely tekintetében a harmadik országbeli állampolgár beutazási és tartózkodási joggal rendelkezik;
- e) olyan biztonságos harmadik ország, amelyre vonatkozóan a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelmét elfogadhatatlanság okán az (EU) 2024/1348 rendelet 59. cikkének (8) bekezdése alapján elutasították, **vagy azon tagállamok esetében, amelyekre nézve az említett rendelet nem kötelező, az általuk a nemzeti jogukba esetlegesen bevezetett megfelelő rendelkezésekkel összhangban elutasították;**

- f) az első menedék országa, amelyre vonatkozóan a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelmét elfogadhatatlanság okán az (EU) 2024/1348 rendelet 58. cikkének (4) bekezdése alapján elutasították, ***vagy azon tagállamok esetében, amelyekre nézve az említett rendelet nem kötelező, az általuk a nemzeti jogukba esetlegesen bevezetett megfelelő rendelkezésekkel összhangban elutasították;***
- g) ***az a), b) és d) pontban említettektől eltérő*** olyan harmadik ország, amellyel e rendelet 17. cikkével összhangban olyan megállapodás vagy egyezmény jött létre, amelynek alapján a harmadik országbeli állampolgárt befogadják;
4. „kiutasítási határozat”: olyan közigazgatási vagy bírósági ***intézkedés vagy*** határozat, amely megállapítja vagy kimondja egy harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogellenességét, és elrendeli vagy megállapítja ***a tagállamok területének*** elhagyására vonatkozó kötelezettséget;

- 4a. *„visszaküldés”: olyan cselekmények, amelyek révén a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár:*
- a) *a 6. pontban említett önkéntes visszatérést hajt végre; vagy*
 - b) *az illetékes hatóságok által kitoloncolásra kerül a tagállamokból a kitoloncolást elrendelő határozatban vagy esettől függően a kiutasítási határozatban meghatározott visszaküldési célországok egyikébe;*
- 4b. *„kitoloncolást elrendelő határozat”: olyan közigazgatási vagy bírósági intézkedés vagy határozat, amely megállapítja vagy kimondja, hogy a harmadik országbeli állampolgár a 3. pontban említett visszaküldési célországok közül egybe vagy többbe kitoloncolható;*
5. *„kitoloncolás”: a kiutasítási határozat vagy a kitoloncolást elrendelő határozat illetékes hatóságok általi végrehajtása a tagállamokból egy visszaküldési célországba történő fizikai kiszállítás révén;*

6. „önkéntes visszatérés”: *a távozási kötelezettségnek eleget tevő, jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárnak a kiutasítási határozatban meghatározott önkéntes távozásra vonatkozó határidőn belüli vagy annak lejárta utáni, segítségnyújtással vagy anélkül történő, kitoloncoláshoz való folyamodás nélkül végrehajtott, önálló távozása* a tagállamok területéről;
7. „szökés”: olyan cselekmény, amelynek következtében a harmadik országbeli állampolgár nem áll többé az illetékes közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok rendelkezésére ;
8. „beutazási tilalom”: olyan közigazgatási vagy bírósági határozat vagy intézkedés, amely megtiltja a tagállamok területére való beutazást és a tagállamok területén való tartózkodást;
11. „visszaküldési művelet”: az illetékes hatóság által szervezett vagy koordinált, *vagy az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) által támogatott* művelet, amelynek keretében egy vagy több tagállam területéről harmadik országbeli állampolgárokat küldenek vissza;

5. cikk
Alapjogok

E rendelet alkalmazásakor a tagállamok a vonatkozó uniós jog, többek között a Charta, a vonatkozó nemzetközi jog, a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségek – különösen a visszaküldés tilalmának elve –, valamint az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával járnak el.

II. FEJEZET
VISSZAKÜLDÉSI ELJÁRÁS

2. szakasz
Visszaküldés elrendelésére irányuló eljárás

7. cikk

■ Kiutasítási határozat

(1) A tagállami illetékes hatóságok ■ a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan *a tagállamok területének elhagyására vonatkozó kötelezettséget megállapító vagy előíró* kiutasítási határozatot hoznak.

(1a) *A kiutasítási határozatoknak:*

a) *tartalmazniuk kell a távozásra előírt határidőt, amely nem haladhatja meg a 30 napot, és amelynek lejártáig a harmadik országbeli állampolgárnak legkésőbb el kell hagynia a tagállamok területét; vagy*

b) ki kell kötniük, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak haladéktalanul el kell hagynia a tagállamok területét.

A távozásra vonatkozóan az a) albekezdésben említett határidőt a nemzeti jog lerövidítheti és tovább pontosíthatja.

A tagállamok a nemzeti jogukban meghatározhatják, hogy a harmadik országbeli állampolgár számára mely esetben biztosítanak önkéntes távozásra vonatkozó határidőt, vagy mely esetben kötelezik a harmadik országbeli állampolgárt azonnali távozásra.

(1b) Az illetékes hatóságok az adott eset konkrét körülményeinek kellő figyelembevételével az (1a) bekezdés szerinti, távozásra vonatkozó határidőként 30 napot meghaladó időtartamot is meghatározhatnak.

(1c) Az illetékes hatóságok az adott eset konkrét körülményeinek – különösen a 46. cikk (3) bekezdése szerinti, a visszatérést és a visszailleszkedést támogató programban való részvételnek, valamint a 21. cikkben meghatározott együttműködési kötelezettség teljesítésének – a kellő figyelembevételével meghosszabbíthatják az (1a) bekezdés szerinti, távozásra vonatkozó határidőt.

- (1d) *Az illetékes hatóságok a 21. cikkben meghatározott együttműködési kötelezettség be nem tartása esetén lerövidíthetik az (1a) bekezdés szerinti, távozásra vonatkozó határidőt.*
- (1e) *A távozásra vonatkozó határidőt a nemzeti jogban meghatározott időponttól kell számítani.*
- (2) A kiutasítási határozatot írásban kell meghozni, és annak tartalmaznia kell a ténybeli és jogi indokolást. A harmadik országbeli állampolgárt **tájékoztatni kell** a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről és azok igénybevételének határidejéről. A harmadik országbeli állampolgárt **az érintett tagállam nemzeti jogával összhangban mihamarabb** értesíteni kell a kiutasítási határozatról. **Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helye ismeretlen, a kiutasítási határozatról a nemzeti joggal összhangban kell értesíteni.**

- (3) Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a ténybeli indoklást egyáltalán nem vagy csak korlátozottan adják meg, amennyiben a nemzeti jog rendelkezik a tájékoztatáshoz való jog korlátozásáról, vagy ha az a közrend, a közbiztonság vagy a nemzetbiztonság védelme, valamint a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és a büntetőeljárás lefolytatása érdekében szükséges. Ilyen esetekben a harmadik országbeli állampolgárt a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférés céljából tájékoztatni kell a kiutasítási határozat alapjául szolgáló okok lényegéről. ***Az arra vonatkozó kötelezettség, hogy a harmadik országbeli állampolgárt tájékoztatni kell az alapul szolgáló okok lényegéről, nem foglalja magában a minősített adatok közlésének kötelezettségét.***
- (4) ***A visszaküldési célországot vagy célországokat meg lehet határozni a kiutasítási határozatban vagy a 12. cikk (2a) bekezdése szerint a kitoloncolás végrehajtása előtt. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár úgy dönt, hogy a kiutasítási határozatban megjelölt visszaküldési célországtól vagy célországoktól eltérő valamely más visszaküldési célországba tér vissza önkéntesen, nem szükséges a visszaküldési célországot meghatározó új határozatot kibocsátani.***

- (4b) *Az, ha a kitoloncolás akadályokba ütközik, még nem jelenti, hogy az illetékes hatóságok nem bocsáthatnak ki kiutasítási határozatot. Amennyiben a kiutasítási határozatban meghatározták a visszaküldési célországot, és megállapították a visszaküldés kockázatát, az adott visszaküldési célországba történő kitoloncolást a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban el kell halasztani.*
- (5) A harmadik országbeli állampolgár kérésére biztosítani kell számára a kiutasítási határozat fő elemeinek írásbeli vagy szóbeli fordítását, a jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó információkat is beleértve, olyan nyelven, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti. *E célból az illetékes hatóságok adott esetben szabványosított fordítási sablonokat vagy számítógéppel támogatott vagy számítógéppel generált fordítási eszközöket használhatnak.*

- (6) A ■ kiutasítási határozatot és a harmadik országbeli állampolgár jogszerű tartózkodását megszüntető határozatot egyazon jogi aktusban, vagy **külön jogi aktusban** az előbbit az utóbbival egyidejűleg és együtt, vagy az előbbit az utóbbit **követően, indokolatlan késedelem nélkül** kell kibocsátani, a IV. fejezetben, valamint az uniós és a nemzetközi jog egyéb vonatkozó rendelkezéseiben előírt eljárási biztosítékok sérelme nélkül.
- (7) A kiutasítási határozat meghozatalakor a **tagállam** igénybe veszi a (8) bekezdés szerint létrehozott formanyomtatványt (a továbbiakban: európai kiutasítási határozat). **A formanyomtatványnak tartalmaznia kell a kiutasítási határozat és adott esetben a kitoloncolást elrendelő határozat fő elemeit**, és azt az (EU) 2018/1860 rendelettel összhangban a Schengeni Információs Rendszeren keresztül ■ rendelkezésre kell bocsátani.

- (8) A Bizottság legkésőbb *hat hónappal e rendelet hatálybalépését követően* végrehajtási jogi aktust fogad el a (7) bekezdésben említett európai kiutasítási határozat formanyomtatványának létrehozása céljából. E végrehajtási jogi aktust a 49. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (9) *Legkésőbb a (8) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadásáig a tagállamok, valamint a Bizottság és a releváns uniós ügynökségek – például az eu-LISA – megkezdik az ahhoz szükséges jogi és technikai rendelkezések bevezetését, hogy az európai kiutasítási határozatot elérhetővé lehessen tenni a Schengeni Információs Rendszeren keresztül a (7) bekezdésben említett kötelezettség teljesítésének megkönnyítése érdekében. A Bizottság és a releváns uniós ügynökségek – például az eu-LISA – adott esetben támogatják a tagállamokat.*

- (9a) Legkésőbb az alkalmazás e rendelet 52. cikkének (3) bekezdésében említett kezdőnapjáig a Bizottság és a releváns ügynökségek – például az eu-LISA – intézkedéseket hajtanak végre annak érdekében, hogy a 9. cikk alkalmazásának hatékonyabbá tétele céljából biztosítsák az európai kiutasítási határozat automatizált kezelésének lehetőségét.**
- (9b) A tagállamok legkésőbb az alkalmazás e rendelet 52. cikkének (3) bekezdésében említett kezdőnapjáig értesítik a Bizottságot a (7) bekezdésben említett kötelezettség teljesítése érdekében bevezetett szükséges jogi és technikai intézkedésekről.**

8. cikk

Kivételek a kiutasítási határozat meghozatalának kötelezettsége alól

- (1) Az illetékes tagállami hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem hoznak kiutasítási határozatot az alábbi esetekben:**

- a) ha a harmadik országbeli állampolgárt az (EU) 2016/399 rendelet 23a. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően átadták egy másik tagállamnak;
 - b) ha a harmadik országbeli állampolgárt kétoldalú megállapodások vagy egyezmények alapján vagy a 44. cikk szerinti, tagállamok közötti együttműködés keretében átadták egy másik tagállamnak;
 - c) ha a harmadik országbeli állampolgár olyan személy, akinek jogellenes tartózkodását az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkével összhangban a külső határon a kilépéskor végzett határforgalom-ellenőrzés, vagy ***azon tagállamok esetében, amelyekre nézve az említett rendelet nem kötelező***, a nemzeti joggal összhangban lévő, az előbbivel egyenértékű ellenőrzések keretében derítik fel, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve az érintett harmadik országbeli állampolgár távozásának elhalasztását.
- (2) Nem hozható kiutasítási határozat abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár egy másik tagállam által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedéllyel rendelkezik.

- (3) A (2) bekezdésben említett esetekben a tagállam kötelezi a harmadik országbeli állampolgárt, hogy haladéktalanul távozzon az érintett másik tagállam területére. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár ennek nem tesz eleget, vagy ha a harmadik országbeli állampolgár azonnali távozása közrendi, közbiztonsági vagy nemzetbiztonsági okokból szükséges, a tagállam a 44. cikk alapján együttműködésre kérheti a többi tagállamot, vagy a 7. cikkel összhangban kiutasítási határozatot hozhat.
- (4) Nem hozható kiutasítási határozat azokban az esetekben, amikor a 9. cikkben foglalt *eljárást alkalmazzák*.

9. cikk

Más tagállam által hozott kiutasítási határozat elismerése és végrehajtása

- (1) Az a tagállam, amelynek területén a harmadik országbeli állampolgár jogellenesen tartózkodik (a továbbiakban: a végrehajtó tagállam), elismerheti és ***végrehajthatja*** egy másik tagállam (a továbbiakban: a kibocsátó tagállam) által az adott harmadik országbeli állampolgárral szemben a 7. cikk (1) bekezdése, ***illetve a 12. cikk (2) bekezdése*** alapján kibocsátott, végrehajtható kiutasítási határozatot, ***illetve adott esetben kitoloncolást elrendelő határozatot***. A ***végrehajtásnak*** a 7. cikk (7) bekezdésében említett európai kiutasítási határozatban ***rendelkezésre álló információkon*** kell alapulnia, és azt a 12. cikk szerint ***a nemzeti szabályokkal és eljárásokkal összhangban kell elvégezni***.

- (2) ■ A tagállamok *nem kötelesek közigazgatási határozatokat vagy intézkedéseket hozni az elismerés céljából. Az elismerésnek nem kell közigazgatási ■ eljárás ■ formáját öltenie.*

-
- (5) Amennyiben egy tagállam az (1) ■ bekezdés szerint nem ismeri el vagy nem hajtja végre a kiutasítási határozatot *vagy a kitoloncolást elrendelő határozatot*, ez a tagállam a 7. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően kiutasítási határozatot ■ , *vagy a 12. cikk (2) bekezdése szerint kitoloncolást elrendelő határozatot* bocsát ki.
- (6) *Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdés szerint elismeri vagy végrehajtja a kiutasítási határozatot vagy a kitoloncolást elrendelő határozatot*, felfüggeszti a *kitoloncolást*, ha a kibocsátó tagállamban felfüggesztik a kiutasítási határozat *vagy a kitoloncolást elrendelő határozat* joghatásait, és a 7. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően kiutasítási határozatot bocsáthat ki.

(7) Amennyiben a kibocsátó tagállam *felfüggeszti vagy* visszavonja a kiutasítási határozatot, vagy ha a kiutasítási határozatot valamely *közigazgatási* hatóság *vagy bíróság* megsemmisíti, a végrehajtó tagállam a 7. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően kiutasítási határozatot bocsát ki.

(8) A kibocsátó tagállam az (EU) 2018/1860 rendelettel összhangban ■ *kérésre* a végrehajtó tagállam rendelkezésére bocsátja a kiutasításhoz ■ *vagy a kitoloncoláshoz* szükséges valamennyi rendelkezésre álló adatot és dokumentumot ■ .

■
(9a) *A 9. cikk alkalmazása nem érinti a 8. cikkben meghatározott kivételekhez való folyamatot.*

(11) *A tagállamok a 7. cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus elfogadásáig megkezdik az olyan intézkedések előkészítését, amelyek megkönnyíthetik a más tagállamok által hozott kiutasítási határozatok vagy kitoloncolást elrendelő határozatok elismerését, beleértve adott esetben a nemzeti rendszereikbe bevezetendő jogi és technikai rendelkezéseket, a nemzeti informatikai rendszereken elvégzendő változtatásokat, továbbá a vonatkozó képzések és kísérleti projektek tevékenységeit.*

(12) Két évvel az alkalmazás e rendelet 52. cikkének (3) bekezdésében említett kezdőnapját követően a Bizottságnak értékelnie kell az e cikk (1) bekezdése szerinti kölcsönös elismerés végrehajtását, különösen a következők tekintetében:

- a) a tagállamok bevezették-e az európai kiutasítási határozatnak a Schengeni Információs Rendszeren keresztül történő, a 7. cikk (7) bekezdése szerinti elérhetővé tételére irányuló jogi és technikai rendelkezéseket, és azok hatékonyságát;**
- b) a tagállamok bevezették-e a 7. cikk (9) bekezdése szerinti, az európai kiutasítási határozat automatizált kezelését biztosító jogi és technikai intézkedéseket;**
- c) a kiutasítási határozatok és a kitoloncolást elrendelő határozatok elismerésének és végrehajtásának hatékonysága;**

d) az ebből eredően a nemzeti igazságszolgáltatási és közigazgatási rendszerekre nehezedő teher; továbbá

e) a vonatkozó képzések és kísérleti projektek tevékenységeinek eredményei.

(13) A (12) bekezdésben említett értékelés alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat nyújt be – beleértve a hatékony visszaküldések biztosítását szolgáló célzott módosításokat is – a más tagállam által hozott, végrehajtható kiutasítási határozatok és kitoloncolást elrendelő határozatok kötelező elismerésének és végrehajtásának bevezetése céljából. Amennyiben a Bizottság nem nyújt be javaslatot, ennek okát ismerteti.

3. szakasz

Beutazási tilalom

10. cikk

Beutazási tilalom elrendelése

(1) A kiutasítási határozatokkal együtt beutazási tilalmat kell elrendelni, amennyiben:

a) a harmadik országbeli állampolgárt a 12. cikkel összhangban ki kell toloncolni;

- b) a harmadik országbeli állampolgár nem tartotta be *a tagállamok területének elhagyására* vonatkozóan a **7. cikk (1a)–(1c) bekezdésével** összhangban megállapított határidőt;
 - c) a harmadik országbeli állampolgár biztonsági kockázatot jelent a 16. cikkel összhangban.
- (2) Az (1) bekezdésben felsoroltaktól eltérő esetekben az illetékes hatóságok a releváns körülményeket, különösen a harmadik országbeli állampolgár együttműködésének szintjét figyelembe véve a kiutasítási határozatot *vagy a kitoloncolást elrendelő határozatot* kísérő beutazási tilalomról *rendelkezhetnek*.
- (3) A beutazási tilalmat a kiutasítási határozat részeként *vagy a kitoloncolást elrendelő határozat részeként*, vagy attól különállóan, írásban kell kiadni. A harmadik országbeli állampolgárt értesíteni kell a *beutazási tilalomról* olyan nyelven, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti. *E célból az illetékes hatóságok adott esetben szabványosított fordítási sablonokat vagy számítógéppel támogatott vagy számítógéppel generált fordítási eszközöket használhatnak.*

- (4) Az illetékes hatóságok kiutasítási határozat kibocsátása nélkül is elrendelhetnek beutazási tilalmat a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó olyan harmadik országbeli állampolgárokkal szemben, akiknek jogellenes tartózkodását az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkével összhangban a kilépéskor végzett határforgalom-ellenőrzés, **vagy azon tagállamok esetében, amelyekre nézve az említett rendelet nem kötelező, a nemzeti jog szerinti, az említett egyenértékű ellenőrzések** keretében észlelték. **Ezekben az esetekben a beutazási tilalom azután is elrendelhető és közölhető, hogy a harmadik országbeli állampolgár elhagyta a tagállamok területét,** a lehető legnagyobb mértékben elkerülve az érintett harmadik országbeli állampolgár távozásának elhalasztását.
- (4a) **Amennyiben egy jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár a kiutasítási határozat kibocsátása előtt elhagyja a tagállamok területét, az illetékes hatóságok kiutasítási határozat hozatala nélkül is elrendelhetnek beutazási tilalmat.**

- (4b) *Amennyiben a beutazási tilalom elrendelésének indokai a kiutasítási határozat meghozatalát követően merültek fel, az illetékes hatóságok új kiutasítási határozat kibocsátása nélkül is elrendelhetnek beutazási tilalmat.*
- (5) Az illetékes hatóságok egyedi esetekben eltekinthetnek a beutazási tilalom elrendelésétől humanitárius okokból, *ha a harmadik országbeli állampolgár emberkereskedelem áldozata, vagy ha a harmadik országbeli állampolgár megfelelően együttműködik az illetékes hatóságokkal, beleértve a visszatérési és visszailleszkedési programban való részvételt is.*
- (6) A beutazási tilalom időtartamát az egyedi eset valamennyi releváns körülményének megfelelő figyelembevételével kell meghatározni, és az legfeljebb 10 év lehet. *A 16. cikk (3) bekezdése a) pontjának sérelme nélkül legfeljebb 20 évre szóló beutazási tilalom rendelhető el megalapozott indokkal minden olyan esetben, amikor a harmadik országbeli állampolgár tagállamok területére való belépésének megakadályozását szükségesnek tekintik.*

- I
- (8) A beutazási tilalom időtartama attól a naptól számítandó, amikor a harmadik országbeli állampolgár elhagyja a tagállamok területét.

11. cikk

A beutazási tilalom visszavonása, felfüggesztése vagy időtartamának lerövidítése

- (1) *A (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül a kibocsátó tagállam* a beutazási tilalmat visszavonhatja, felfüggesztheti vagy időtartamát lerövidítheti, ha a harmadik országbeli állampolgár *igazolja, hogy önként visszatért.*

- I
- (2) *A (3) bekezdése sérelme nélkül az illetékes hatóság, amennyiben helyénvalónak tartja,* a beutazási tilalmat *visszavonhatja, felfüggesztheti vagy időtartamát lerövidítheti* indokolt egyedi esetekben, többek között humanitárius okokból, valamennyi releváns körülmény figyelembevételével.

- (3) *A (4) bekezdés sérelme nélkül a harmadik országbeli állampolgár **kellően megalapozott** kérelmet **nyújthat be** a beutazási tilalom visszavonása, felfüggesztése vagy időtartamának lerövidítése iránt, **amennyiben távozott a területről.***
- (4) *Az a harmadik országbeli állampolgár, akivel szemben a 10. cikk (6) bekezdésével vagy a 16. cikk (3) bekezdésének a) pontjával összhangban 10 évet meghaladó beutazási tilalmat rendeltek el, 10 évvel a tagállamokból való távozását követően kérheti a kibocsátó tagállamtól annak felülvizsgálatát, hogy a beutazási tilalom visszavonandó, felfüggesztendő vagy lerövidítendő-e, **kellően figyelembe véve valamennyi releváns körülményt, beleértve adott esetben azt is, hogy a harmadik országbeli állampolgár a 16. cikk értelmében továbbra is biztonsági kockázatot jelent-e, és továbbra is szükséges-e a beutazási tilalom annak további megakadályozásához, hogy az említett harmadik országbeli állampolgár belépjen a tagállamok területére. A felülvizsgálati kérelemnek **kellően megalapozottnak kell lennie.*****

- (4a) *A tagállamok a beutazási tilalom visszavonásának feltételeként szabhatják a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolásával kapcsolatos költségek megtérítését.*

4. szakasz

A visszaküldés végrehajtása

12. cikk

Kitoloncolás

- (1) *A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést a harmadik országbeli állampolgár kitoloncolása céljából, ha:*

-a) a harmadik országbeli állampolgár nem tett eleget a terület elhagyására vonatkozó, a 7. cikkel összhangban megállapított kötelezettségének;

a) a harmadik országbeli állampolgár nem működik együtt a hatóságokkal ;

■ ■

c) a harmadik országbeli állampolgár a 16. cikk hatálya alá tartozik;

d) a harmadik országbeli állampolgár *engedély nélkül továbbutazik egy másik tagállamba, többek között a 7. cikk szerint megállapított időszak alatt is;*

da) az illetékes hatóságok a nemzeti jogban meghatározott, az a)–d) pontban felsoroltaktól eltérő okokból szükségesnek és arányosnak ítélik a kitoloncolást.

- (1a) *E rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy engedélyezzék vagy megkönnyítsék az (1) bekezdés értelmében egyébként kitoloncolás hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár önkéntes visszatérését, különösen, ha úgy ítélik meg, hogy az gyorsabb és hatékonyabb visszatérést eredményez.*
- (2) *Az illetékes hatóságok a visszaküldés hatálya alá tartozó bármely harmadik országbeli állampolgárra vonatkozóan hozhatnak kitoloncolást elrendelő határozatot. Amennyiben kitoloncolást elrendelő határozatot hoznak, azt írásban kell kibocsátani, a kiutasítási határozattal azonos határozatba belefoglalva, vagy külön közigazgatási vagy bírósági határozatként vagy intézkedésként, vagy pedig egy másik közigazgatási vagy bírósági határozat részeként.*
- (2a) *Amennyiben még nem határoztak meg visszaküldési célországot, vagy az különbözik az előzőleg meghatározott országtól, az illetékes hatóság a kitoloncolás végrehajtása előtt a kiutasítási határozatban vagy a kitoloncolást elrendelő határozatban meghatároz a 4. cikk 3. pontjában említettek szerinti egy vagy több visszaküldési célországot.*

- (2b) *Amennyiben kitoloncolást elrendelő határozatot bocsátanak ki, annak tartalmaznia kell a ténybeli és jogi indokolást. A harmadik országbeli állampolgárt tájékoztatni kell a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekről és azok igénybevételének határidejéről. A harmadik országbeli állampolgárt az érintett tagállam nemzeti jogával összhangban mihamarabb értesíteni kell a kitoloncolást elrendelő határozatról.*
- (2c) *Amennyiben kitoloncolást elrendelő határozatot bocsátanak ki, a harmadik országbeli állampolgár kérésére biztosítani kell számára a kitoloncolást elrendelő határozat fő elemeinek írásbeli vagy szóbeli fordítását, a jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó információkat is beleértve, olyan nyelven, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti. E célból az illetékes hatóságok adott esetben szabványosított fordítási sablonokat vagy számítógéppel támogatott vagy számítógéppel generált fordítási eszközöket használhatnak.*

- (3) *Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár jelzi azt, vagy ha a tagállami hatóságok arra utaló releváns jelekről szereznek tudomást, hogy a kitoloncolás sértene a visszaküldés tilalmának elvét, az illetékes hatóságok a harmadik országbeli állampolgárt a megfelelő eljárás alá vonják – ideértve adott esetben az (EU) 2024/1348 rendelet szerinti menekültügyi eljárást is –, vagy a nemzeti joggal összhangban értékelik, hogy a kitoloncolás megfelel-e a visszaküldés tilalma elvének ■ . Az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a lehető leghamarabb elő kell terjesztenie a saját személyes körülményeire vonatkozó releváns információkat azon állításának alátámasztása érdekében, hogy a kitoloncolás sértene a visszaküldés tilalmának elvét. Az illetékes hatóságok támaszkodhatnak a visszaküldés kockázatára vonatkozó korábbi értékelésekre, illetve figyelembe vehetik azokat. A visszaküldés kockázatának további értékelésére csak akkor kerül sor, ha a releváns információk megerősítést nyertek.*

- (3a) *A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kiutasítási határozatot kibocsátó vagy végrehajtó illetékes hatóságtól eltérő hatóság is elvégezheti a visszaküldés tilalmának elvével kapcsolatos értékelést.*
- (4) A kitoloncolás biztosítása érdekében hozott kényszerintézkedéseknek szükségesnek és arányosnak kell lenniük, és azok semmi esetre sem haladhatják meg az észszerű mértéket. Az intézkedéseket az alapvető emberi jogokat tiszteletben tartó nemzeti jognak megfelelően, és a harmadik országbeli érintett állampolgár méltóságának és testi épségének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kell végrehajtani.
- (5) A kitoloncolás légi úton történő végrehajtásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a 2004/573/EK tanácsi határozat³⁰ mellékletében meghatározott, a légi úton történő közös kitoloncolásokra vonatkozó biztonsági rendelkezésekről szóló közös iránymutatásokat.

I

³⁰ A Tanács 2004/573/EK határozata (2004. április 29.) a harmadik államok kiutasított állampolgárainak két vagy több tagállam területéről történő kitoloncolására szolgáló közös légi járatok szervezéséről (HL L 261., 2004.8.6., 28. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/573/oj>).

■ 14. cikk

A kitoloncolás elhalasztásának feltételei

- (1) A 12. cikk szerinti kitoloncolást a következő körülmények fennállása esetén kell elhalasztani:
 - a) ha az megsértené a visszaküldés tilalmának elvét; vagy
 - b) amennyiben és ameddig a kiutasítási határozatot a 28. cikkel összhangban felfüggesztik.
- (2) A 12. cikk szerinti kitoloncolás az egyes esetek konkrét körülményeinek figyelembevételével ■ elhalasztható. ***Amennyiben fennáll a szökés veszélye, a (7) bekezdés alapján további intézkedések alkalmazhatók.***
- (3) Ha a harmadik országbeli állampolgár a kitoloncolás elhalasztását kéri, a kérelmet megfelelően meg kell indokolnia.
- (4) ■ A tagállamok írásbeli igazolást adnak az érintett harmadik országbeli állampolgárnak ***az (1) vagy a (2) bekezdéssel összhangban történő halasztásról, és a halasztás időtartama alatt őt megillető jogokról. Az igazolás fordítását közölhetik szóban a harmadik országbeli állampolgárral – többek között tolmácsolási szolgáltatások igénybevételével – olyan nyelven, amelyet megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti.***

- (5) A kitoloncolás *elhalasztását* ■ *a releváns körülmények változása esetén* ■ felül kell vizsgálni.
- (6) A harmadik országbeli állampolgár helyzetét illetően, *beleértve az e rendeletben foglalt kötelezettségek betartását a harmadik országbeli állampolgár által*, a következő tényezőket kell figyelembe venni azokban az időszakokban, amelyekre vonatkozóan a kitoloncolást elhalasztották:
- a) alapvető szükségletek;
 - b) a család egysége a tagállam területén tartózkodó családtagokkal;
 - c) sürgősségi egészségügyi ellátás és a betegségek alapvető kezelése;
 - d) a kiskorúak alapfokú oktatásban való részvétele – tartózkodásuk időtartamától függően;
 - e) a kiszolgáltatott személyek sajátos szükségletei.
- (7) Ha a kitoloncolást elhalasztják, a feltételek teljesülése esetén alkalmazni lehet a **21., 23c. és a 29.** cikkben meghatározott intézkedéseket.

15. cikk

A kitoloncolás ellenőrzése

A tagállamok független **kitoloncolás-ellenőrzési rendszerről** gondoskodnak. A tagállamok **a jelen cikk alkalmazásában támaszkodhatnak a meglévő ellenőrzési mechanizmusokra, például az (EU) 2024/1356 rendelet alapján létrehozott struktúrákra és szakértelemre.**

16. cikk

A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése

- (1) E cikk akkor alkalmazandó a harmadik országbeli állampolgárokra, ha:
- a) azok veszélyeztetik a közrendet, a közbiztonságot vagy a nemzetbiztonságot, **beleértve azt is, ha rájuk vonatkozóan az (EU) 2018/1861 európai parlamenti és tanácsi rendelet³¹ 24. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti figyelmeztető jelzés van érvényben;**

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1861 rendelete (2018. november 28.) a határforgalom-ellenőrzés terén a Schengeni Információs Rendszer (SIS) létrehozásáról, működéséről és használatáról, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosításáról, valamint az 1987/2006/EK rendelet módosításáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2018.12.7., 14. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1861/oj>).

- b) *ésszerű jelek utalnak arra, hogy a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat³² 2. cikkének (2) bekezdésében említett súlyos bűncselekményt követtek el, vagy olyan bűncselekményt követtek el, amely a nemzeti jog szerint legalább két év szabadságelvonással járó büntetést von maga után, vagy több olyan bűncselekményt követtek el, amely az ítélelhozatal szerinti tagállam nemzeti joga szerint legalább egy év szabadságelvonással járó büntetést von maga után;*
- ba) *ésszerű jelek utalnak arra, hogy az érintett személy az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelvben³³ említett bűncselekmények valamelyikének elkövetésében érintett;*

³² A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/541/oj>).

c) *ésszerű* jelek utalnak arra, hogy az e bekezdés **b) és ba)** pontja szerinti bűncselekményt szándékoznak elkövetni egy tagállam területén;

ca) *ésszerű jelek utalnak arra, hogy a nemzeti jogban meghatározott bármely egyéb biztonsági fenyegetést jelentenek.*

(2) Az e cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat a 12. cikkel összhangban ki kell toloncolni.

(2a) *Az (1) bekezdés b), ba) és c) pontja alkalmazandó a harmadik országbeli állampolgárokra, amennyiben ésszerű jelek utalnak arra, hogy az ott említett bűncselekmények vagy cselekmények elkövetésére felbujtottak vagy azokban más módon részt vettek.*

- (2b) *A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az e cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárookra vonatkozó kiutasítási határozatokat prioritásként kezeljék és hajtsák végre.*
- (3) E rendelet vonatkozó rendelkezéseitől eltérve, az e cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok:
- a) a 10. cikkel összhangban beutazási tilalom hatálya alá vonhatók, amely meghaladja a 10. cikk (6) bekezdésében említett maximális időtartamot, **vagy – ha az indokolt és a harmadik országbeli állampolgár által jelentett biztonsági kockázattal arányos – határozatlan idejű beutazási tilalom alá vonhatók. Ilyen esetekben a 11. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni;**
 - b) a 29. cikk (3) bekezdésének c) pontjával összhangban őrizetben tarthatók;

- c) büntetés-végrehajtási intézetben, és **amennyire lehetséges**, a többi fogvatartottól elkülönítve őrizetben tarthatók;
 - d) a 32. cikk (3) bekezdésében említett maximális időtartamot **meghaladó további időtartamokra** őrizetben tarthatók, amely **időtartamokat valamely bíróság** határozza meg az egyes esetek körülményeinek figyelembevételével, és amelyet **valamely bíróság** legalább háromhavonta felülvizsgál.
- (4) *Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok által a közrendre, a közbiztonságra vagy a nemzetbiztonságra jelentett, az (1) bekezdés a) pontjában említett veszély nem kezelhető hatékonyan e cikk alapján, a tagállamok a nemzeti jogban egyéb intézkedésekről rendelkezhetnek. A tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó határozat meghozatalakor az intézkedés szükséges és arányos legyen, tekintettel a közbiztonságot fenyegető veszély súlyosságára vagy az érintett személy által jelentett veszélyre.*

- (4a) *A tagállamok támaszkodhatnak az összes releváns körülménynek az illetékes hatóságok által a korábbi szakaszokban – többek között a menekültügyi, a vízum- és a határellenőrzési eljárásokkal, beleértve az előszűréssel összefüggésben – elvégzett, meglévő alapos biztonsági értékelésére.*

17. cikk

Visszaküldés olyan harmadik országba, amellyel megállapodás vagy egyezmény megkötésére került sor

- (1) A jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok 4. cikk első bekezdése 3. pontjának g) alpontja értelmében vett visszaküldéséhez megállapodást vagy egyezményt kell kötni valamely harmadik országgal. Ilyen megállapodások, illetve egyezmények csak akkor köthetők meg egy adott harmadik országgal, ha az tiszteletben tartja a nemzetközi emberi jogi normákat és a nemzetközi jogi elveket, köztük a visszaküldés tilalmának elvét.

(2) Az (1) bekezdés szerinti megállapodásban vagy egyezményben meg kell határozni a következőket:

- a) a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgároknak a **tagállamokból** az (1) bekezdésben említett harmadik országba történő **visszaküldésére** alkalmazandó eljárások;
- b) a harmadik országbeli állampolgár (1) bekezdésben említett harmadik országban való tartózkodásának feltételei, beleértve **a megállapodás vagy egyezmény feleinek** kötelezettségeit és feladatait;

■

- d) az (1) bekezdés második mondatában említett harmadik ország kötelezettségei;

■

- f) a megállapodás vagy egyezmény megsértése vagy a harmadik országban fennálló helyzetet hátrányosan befolyásoló jelentős változások esetén levonandó következtetések.

(2a) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti megállapodás vagy egyezmény rendelkezik a 4. cikk (3) bekezdésének a)–d) pontjában említett visszaküldési célországba történő továbbküldésről, a megállapodásnak vagy egyezménynek a (2) bekezdésben foglaltakon kívül a következőket is meg kell határoznia:

- a) következmények abban az esetben, ha a továbbküldés nem lehetséges;*
- b) a megállapodás vagy egyezmény részes feleinek kötelezettségei és feladatai;*
- c) az (1) bekezdésben említett harmadik országban fennálló helyzetet hátrányosan befolyásoló jelentős változások esetén levonandó következmények;*
- d) a megállapodás vagy egyezmény hatékony alkalmazását nyomon követő független szerv vagy mechanizmus;*

Az első albekezdés szerinti megállapodás vagy egyezmény kiterjedhet az (1) bekezdésben említett harmadik országban való őrizet feltételeire.

- (3) *A tagállamok megfelelő időben tájékoztatják az érintett tagállamokat az (1) bekezdésben említett megállapodásra vagy egyezményre irányuló, olyan harmadik országgal folytatott tárgyalásokról, amely az említett tagállamokkal közös határral rendelkezik. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az (1) bekezdéssel összhangban megkötött bármely kétoldalú vagy többoldalú megállapodásról vagy egyezményről annak hatálybalépése előtt, vagy ha valamely megállapodást vagy egyezményt ideiglenesen kell alkalmazni, az ideiglenes alkalmazás megkezdése előtt. A Bizottságot és a többi tagállamot tájékoztatni kell az ilyen megállapodások vagy egyezmények bármely későbbi módosításáról vagy megszüntetéséről is.*

- (4) Kísérő nélküli kiskorúak ■ nem küldhetők vissza az (1) bekezdésben említett harmadik országba.

5. rész

Kiskorúak visszaküldése

18. cikk

A gyermek mindenek felett álló érdeke

Az e rendelet szerinti rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóságok a gyermek mindenek felett álló érdekét elsődlegesen szem előtt tartva kötelesek eljárni.

19. cikk

Kiskorúak életkorának meghatározása

- (1) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár nyilatkozatai, a rendelkezésre álló igazoló dokumentumok vagy egyéb releváns jelek alapján kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy kiskorú-e, vagy sem, az illetékes hatóság ***a nemzeti vagy uniós joggal összhangban elvégezheti az életkor meghatározását. Az ilyen életkor-meghatározás tekintetében alkalmazható az (EU) 2024/1348 rendelet 25. cikke ■ .***
- (2) ***Az illetékes hatóság támaszkodhat a visszaküldési eljárás korábbi szakaszaiban vagy más vonatkozó eljárások során elvégzett, meglévő életkor-meghatározásra.***

- (3) *A tagállamok elismerhetik más tagállamok által végzett életkor-meghatározások eredményeit, amennyiben az életkor-meghatározást az uniós joggal összhangban végezték el.*
- (6) *Az életkor-meghatározáson való részvétel – beleértve az orvosi vizsgálatot is – megtagadása nem akadályozza az eljáró hatóságot abban, hogy folytassa a visszaküldési eljárást. A részvétel megtagadása csak megdönthető vélelemnek minősül arra vonatkozóan, hogy a kérelmező nem kiskorú.*

20. cikk

Kísérő nélküli kiskorúak visszaküldése

- (1) **■** A gyermek mindenek felett álló érdekének kellő figyelembevételével a kiutasítást végrehajtó hatóságtól eltérő megfelelő szervek általi segítségnyújtást kell biztosítani a kiskorúak számára.
- (2) Ki kell jelölni egy képviselőt vagy a gyermek mindenek felett álló érdekének **védelméért felelős** személyt, hogy képviselje és segítse a kísérő nélküli kiskorút, és adott esetben eljárjon a nevében a visszaküldési folyamat során. Biztosítani kell, hogy a kijelölt képviselő megfelelően képzett legyen a gyermekbarát és az életkornak megfelelő kommunikáció terén, **és hogy képes legyen kommunikálni – többek között tolmácsolási szolgáltatások igénybevételével – olyan nyelven, amelyet a kiskorú megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti.** Az említett személy **lehet** az (EU) 2024/1346 irányelv³⁴ szerinti, képviselőt ellátására kijelölt személy, amennyiben az említett irányelv 27. cikkének megfelelően jelölték ki.

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2024/1346, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

- (3) A kísérő nélküli kiskorút közvetlenül vagy a (2) bekezdésben említett képviselő vagy személy közreműködésével meg kell hallgatni, többek között a gyermek mindenek felett álló érdekének meghatározásával összefüggésben. **Legkésőbb a** kísérő nélküli kiskorúaknak a tagállam területéről történő kitoloncolása előtt a tagállam hatóságainak meg kell győződnie arról, hogy a kiskorú egy családtagjához, kijelölt felelős felnőttökhöz vagy a visszaküldési célország megfelelő befogadó létesítményéhez kerül.

III. fejezet

A HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁR KÖTELEZETTSÉGEI

21. cikk

Együttműködési kötelezettség

- (1) A harmadik országbeli állampolgárok ***kötelesek eleget tenni a tagállamok területének elhagyására vonatkozó kötelezettségnek, és a visszaküldési eljárás*** valamennyi szakaszában kötelesek együttműködni a tagállamok illetékes hatóságaival.

- (1a) A harmadik országbeli állampolgárok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az illetékes hatóságokat az egyéni helyzetükben bekövetkezett minden olyan változásról, amely lényeges *e rendelet* alkalmazása szempontjából.
- (2) *A tagállamok területének elhagyására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül* a harmadik országbeli állampolgárok:
- a) a harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó visszaküldési eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező tagállam területén *az illetékes hatóságok rendelkezésére állnak*, nem szöknek el *többek között* egy másik tagállamba, *és megjelennek az illetékes hatóság által meghatározott visszaküldés céljából történő induláskor*;
 - aa) *nem szegülnek ellen fizikailag vagy verbálisan a visszaküldésnek*;

- b) ■ indokolatlan késedelem nélkül rendelkezésre bocsátanak minden olyan információt és fizikai és *digitális* dokumentációt, *beleértve a másolatokat és az elektronikus példányokat is*, amely a személyazonosságuk *vagy állampolgárságuk* megállapítása vagy ellenőrzése *szempontjából releváns*, vagy más szempontból lényeges a ■ visszaküldési eljárás során, *és amely a birtokukban van, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy be tudják szerezni, különös tekintettel arra, hogy személyazonosító vagy úti okmányt bocsátanak az illetékes hatóságok rendelkezésére, vagy együttműködnek a személyazonosító vagy úti okmány beszerzésében*;
- c) nem semmisítik meg ■ , *tartják vissza*, vagy tüntetik el egyéb módon *az e bekezdés b) pontjában említett dokumentumokat, információkat és dokumentációt*, nem használnak álneveket csalárd szándékkal, nem közölnek egyéb hamis információkat szóban vagy írásban, illetve nem *vezetik félre a hatóságokat* vagy akadályozzák a visszaküldési ■ eljárást egyéb csalárd módon;

- d) abban az esetben, ha nem rendelkeznek személyazonosító vagy úti okmánnyal, erre magyarázatot adnak;
- e) tájékoztatást adnak arról, hogy mely harmadik országokon utaztak át, **valamint az igénybe vett útvonalokról vagy más olyan harmadik országokról, amelyekkel a visszaküldést megkönnyítő egyéb összeköttetések lehetnek;**
- f) **a nemzeti és uniós jogban, többek között az (EU) 2024/1358 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁵ 2. cikke (1) bekezdésének s) pontjában meghatározott biometrikus adatokat szolgáltatnak;**
- fa) megfelelnek a fuvarozók utazási követelményeinek és a harmadik országbeli hatóságok beutazási követelményeinek, beleértve az egészségügyi követelményeket is, amennyiben ezeket a követelményeket általában a nemzetközi utazók számára írják elő;**
- g) **az illetékes hatóságok kérésére** megadják a pontos kapcsolattartási adataikat, beleértve azt az aktuális tartózkodási helyet, címet, telefonszámot, ahol elérhetők, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – az e-mail-címüket;

³⁵

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1358 rendelete (2024. május 14.) a biometrikus adatok összehasonlítására szolgáló Eurodacnak az (EU) 2024/1351 és az (EU) 2024/1350 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2001/55/EK tanácsi irányelv hatékony alkalmazása és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek azonosítása érdekében történő létrehozásáról, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, továbbá a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- h) indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatást nyújtanak a g) pontban említett kapcsolattartási adatokban bekövetkező változásokról;
- i) a visszaküldési eljárás során ***végig megfelelnek a 23. cikk (1) bekezdése, valamint a 23c. cikk (1) bekezdése alapján hozott bármely intézkedésnek;***
- j) megadnak valamennyi szükséges információt és nyilatkozatot az érintett harmadik országok illetékes hatóságaihoz úti okmányok beszerzése céljából benyújtott kérelmekkel összefüggésben, és szükség szerint együttműködnek a harmadik országok említett hatóságaival;
- k) ■ személyesen vagy ■ – ***ha az illetékes hatóságok megkövetelik*** – videokonferencia útján megjelennek az illetékes nemzeti vagy harmadik országbeli hatóságok előtt az e hatóságok által megjelölt helyen ***az úti okmányok megszerzése és a személyazonosságuk vagy az állampolgárságuk megállapítása céljából;***

- l) amennyiben az illetékes hatóságok előírják, visszatérési és visszailleszkedési tanácsadásban vesznek részt;

la) megfelelnek a visszaküldéssel kapcsolatban a nemzeti jogban előírt egyéb vonatkozó további intézkedéseknek.

Az e cikk alapján a harmadik országbeli állampolgárra rótt kötelezettségek nem érintik a nemzeti jogban előírt, a visszaküldéshez nem kapcsolódó kötelezettségeket és intézkedéseket.

- (3) A (2) bekezdés b) pontjában említett információknak és ■ dokumentációnak, vagy ha ezek nem állnak rendelkezésre, azok másolatainak tartalmazniuk kell különösen a harmadik országbeli állampolgárok nyilatkozatait és a birtokukban lévő dokumentumokat az alábbiak tekintetében:
- a) a harmadik országbeli állampolgárok neve, születési ideje és helye, neme és állampolgársága(i) vagy az a tény, hogy a harmadik országbeli állampolgár hontalan;

- b) a harmadik országbeli állampolgárok családtagjai és egyéb személyes adatai, amennyiben azok a visszaküldési ■ eljárás lefolytatása vagy a visszaküldési célország meghatározása szempontjából lényegesek;
- c) a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosító vagy úti okmányának típusa, száma, érvényességi ideje és a kiállító ország, valamint az általuk rendelkezésre bocsátott egyéb olyan okmányok, amelyeket az illetékes hatóság lényegesnek ítél a személyazonosságuk megállapítása, a visszaküldési ■ eljárás lefolytatása és a visszatérési célország meghatározása szempontjából;
- d) egy másik tagállam vagy harmadik ország által kiállított tartózkodási engedély vagy egyéb engedély, amely a harmadik országbeli állampolgárok számára tartózkodási jogot biztosít;
- e) egy másik tagállam által kiadott kiutasítási határozat, ***kitoloncolást elrendelő határozat vagy beutazási tilalom***;

f) a korábbi tartózkodási ország(ok), hely(ek), utazási útvonalak, *tranzitországok* és úti okmányok.

- (4) Ha az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy a (2) bekezdés b) pontjában említett, a visszaküldéshez ■ szükséges valamely dokumentumot megtartanak, gondoskodniuk kell arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár ■ *indokolatlan késedelem nélkül* a dokumentumról fénymásolatot *vagy a dokumentum visszatartásáról más megfelelő igazolást kapjon. Önkéntes visszatérés esetén* ■ az illetékes hatóságok vagy az indulás időpontjában, vagy a harmadik országba való megérkezéskor visszaszolgáltatják ezeket a dokumentumokat a harmadik országbeli állampolgárnak.
- (5) A harmadik országbeli állampolgárnak *a nemzeti jogban meghatározott* kommunikációs eszközzel *elérhetőnek kell lennie*. A tagállamok nemzeti jogukban meghatározzák a kommunikáció módját és azt az időpontot, amikor a közlemény kézbesítése és a harmadik országbeli állampolgár értesítése megtörténtnek tekinthető, vagy *a tagállamok vagy az* Unió által kifejlesztett és/vagy támogatott digitális rendszereket használnak e kommunikáció céljára.

■

21a. cikk

A szökés veszélye

- (1) Egyedi esetben a szökés veszélye az érintett jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó következő kritériumok egyikének teljesülése esetén áll fenn, ha ennek ellenkezője nem bizonyított:**
- a) a harmadik országbeli állampolgár engedély nélkül belépett vagy továbbutazott egy tagállam területére, akár harmadik országon keresztül történő átutazást követően is, vagy kísérletet tesz erre;**
 - b) a harmadik országbeli állampolgár attól eltérő tagállam által hozott kiutasítási határozat hatálya alá tartozik, amelynek területén a személy jelenleg jogellenesen tartózkodik, ideértve az (EU) 2018/1860 rendelet alapján a Schengeni Információs Rendszerbe bevitt figyelmeztető jelzések alapján felderített eseteket is;**

- c) ha az indulás küszöbön áll, és okkal feltételezhető, hogy a harmadik országbeli állampolgár meg szándékozik sérteni a 21. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott együttműködési kötelezettséget;*
- d) hamis vagy hamisított személyazonosító okmányok, úti okmányok, tartózkodási engedélyek vagy vízumok vagy beutazási feltételeket igazoló dokumentumok használata, ilyen okmányok megsemmisítése vagy egyéb módon történő eltüntetése, álnevek csalárd szándékkal történő használata, egyéb hamis információk szóbeli vagy írásbeli közlése, vagy a visszaküldési vagy visszafogadási eljárást egyéb csalárd módon történő akadályozása;*
- e) az illetékes hatóságok által előírt visszatérési és visszailleszkedési tanácsadásban való részvétel elmulasztása;*
- f) a harmadik országbeli állampolgár nem rendelkezik társadalmi kötődéssel, különösen nincsenek családi kötelékei, és elégtelenek a megélhetési forrásai;*

- g) *a 21. cikk (2) bekezdésének a)–c), e), fa) és i)–k) pontja szerinti kötelezettségek be nem tartása, ideértve az úti okmányok beszerzésével kapcsolatos együttműködés hiányát is;*
- h) *az a)–f) ponttól eltérő kritériumok, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik.*

IIIa. fejezet

A VISSZAKÜLDÉS ELŐSEGÍTÉSÉT SZOLGÁLÓ INTÉZKEDÉSEK ÉS AZ ŐRIZET ALTERNATÍVÁI

23. cikk

Rendelkezésre állás a visszaküldési eljárás során

- (1) *A hatékony visszaküldés előkészítése és biztosítása, illetve a távozási és együttműködési kötelezettség betartásának további ösztönzése céljából a tagállamok az alábbi egy vagy több intézkedést szabhatják ki a harmadik országbeli állampolgárra:*
 - a) *kötelezettség olyan földrajzi területen maradásra a tagállam területén belül, amelyen belül szabadon mozoghat;*

- b) *az illetékes hatóságok által kijelölt meghatározott címen vagy helyen való tartózkodásra vonatkozó kötelezettség;*
- c) *az illetékes hatóságoknál meghatározott időközönként való személyes vagy a nemzeti jogban meghatározott más módon történő jelentkezésre vonatkozó kötelezettség;*
- d) *az a)–c) pontokban említettektől eltérő intézkedések, amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik.*

(2) Az (1) bekezdés *szerinti bármely rendelkezés* csak annyiban alkalmazható, amennyiben összeegyeztethető a kiszolgáltatott személyek sajátos szükségleteivel és a gyermek mindenek felett álló érdekével.

(2a) *Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan is bevezethetők, akiket az illetékes hatóságokkal való együttműködésük hiánya miatt nem lehet kitoloncolni.*

(3) Az illetékes hatóságok kérésre engedélyt adhatnak a harmadik országbeli állampolgárnak arra, hogy *ideiglenesen ne feleljen meg az (1) bekezdésben említett valamely intézkedésnek.*

I

- (4) *A harmadik országbeli állampolgárt tájékoztatni kell arról, hogy a (3) bekezdés szerinti engedélyt **megadták-e**.*
- (5) A harmadik országbeli állampolgár nem köteles *a (3) bekezdés alapján* engedélyt kérni a hatóságok vagy bíróságok előtti megjelenéshez, *ha ez egyéb módon sértené az (1) bekezdésben foglalt kötelezettségeket, és* ha az adott harmadik országbeli állampolgár részvételére szükség van. A harmadik országbeli állampolgár *előzetesen* tájékoztatja az illetékes hatóságokat az ilyen megjelenések időpontjáról.
- (6) Az (1) bekezdés b) és c) pontjával összhangban elfogadott határozatokat írásban kell meghozni, azoknak arányosnak kell lenniük, és figyelembe kell venniük az érintett harmadik országbeli állampolgár sajátos körülményeit.

- (7) *A harmadik országbeli állampolgárt tájékoztatni kell az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések alkalmazására vonatkozó valamennyi határozatról, valamint a határozat be nem tartásának következményeiről, beleértve a 29. cikk szerinti őrizetet.*

23a. cikk

Nyomozási intézkedések

- (1) *A nemzeti joggal összhangban egyéb, a visszaküldéshez nem kapcsolódó okból hozott nyomozási intézkedések sérelme nélkül a tagállamok illetékes hatóságai szükség esetén, amennyiben az arányos és kellően indokolt, a hatékony visszaküldés előkészítése vagy biztosítása érdekében:*
- a) *megmotozhatják a harmadik országbeli állampolgárt, valamint – előzetes bírósági határozat vagy a vonatkozó nemzeti joggal összhangban hozott közigazgatási határozat alapján – amennyiben az szükséges, arányos és az ilyen átvizsgálás sürgőssége által kellően indokolt, átkutathatják lakóhelyét vagy más releváns helyiségeket;*

- aa) a biometrikus adatok – többek között ujjnyomatok – szolgáltatására vonatkozó, a nemzeti jogban meghatározott kötelezettségnek való megfelelés biztosítása céljából közigazgatási intézkedéseket hoznak, amelyek magukban foglalhatják a kényszerítő eszközök végső eszközként történő alkalmazásának lehetőségét, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár nem szolgáltat biometrikus adatokat a 21. cikk (2) bekezdésének f) pontjában előírtak szerint;*
- b) átvizsgálhatnak és lefoglalhatnak személyes tárgyakat, elektronikus eszközöket és egyéb releváns tárgyakat;*
- c) amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik, egyéb nyomozási intézkedéseket rendelhetnek el.*
- (2) Az (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti bármely nyomozási intézkedést az érintett harmadik országbeli állampolgár beleegyezése nélkül is végre lehet hajtani.*
- (3) Az e cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjával összhangban elrendelt bármely nyomozási intézkedés során tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat, és az ilyen intézkedésekre az uniós és a nemzeti jogban előírt biztosítékok és jogorvoslatok vonatkoznak.*

23b. cikk

Az együttműködési kötelezettség be nem tartásának következményei

- (1)** *A 21. cikk (1) bekezdésében meghatározott együttműködési kötelezettség és a 21. cikk (2) bekezdése szerinti követelmények be nem tartása esetén a tagállamok elrendelhetnek a 23. cikk (1) bekezdésében meghatározott egy vagy több intézkedést az érintett harmadik országbeli állampolgárra vonatkozóan, továbbá elrendelhetnek egyet vagy többet az alábbi intézkedések közül, amelyeknek hatékonnak és arányosnak kell lenniük:*
- b)** *amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik, egyes ellátások és juttatások megvonása vagy csökkentése, kivéve, ha ennek következtében az érintett személy nem tudná fedezni alapvető szükségleteit;*
 - c)** *az önkéntes visszatérés előmozdítása érdekében nyújtott ösztönzők megvonása vagy csökkentése, beleértve a 46. cikk (3) bekezdése szerinti visszatérési és visszailleszkedési programok keretében nyújtott támogatás megvonását vagy csökkentését;*

- d) munkavállalási engedély kiadásának megtagadása vagy visszavonása, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik;*
- e) a beutazási tilalom időtartamának meghosszabbítása a 10. cikk (6) bekezdésében meghatározott maximális időtartamig;*
- f) büntetőjogi szankciók, beleértve a szabadságvesztést, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik;*
- g) pénzbüntetés;*
- h) a fent említettektől eltérő egyéb intézkedések vagy következmények, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik.*

23c. cikk

Az őrizet alternatívái

- (1)** *A tagállamok az őrizet helyett az alábbi alternatívák közül egyet vagy többet is előírhatnak, figyelembe véve az érintett harmadik országbeli állampolgár egyedi körülményeit, beleértve a szökés veszélyének a 21a. cikkel összhangban értékelt mértékét:*
 - a) megfelelő pénzügyi biztosíték letétbe helyezése;*

b) elektronikus távfelügyelet alkalmazása;

c) az a) és b) pontban említettektől eltérő intézkedések, amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik.

(1a) Az első albekezdésben említett intézkedések elsődleges célja a harmadik országbeli állampolgár hatékony és időben történő visszaküldésének biztosítása.

(2) Az e cikk (1) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásáról szóló határozatnak tartalmaznia kell a vonatkozó ténybeli és jogi indokolást.

(3) A harmadik országbeli állampolgárt írásban tájékoztatni kell az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések alkalmazására vonatkozó valamennyi határozatról, valamint a határozat be nem tartásának következményeiről, beleértve a 29. cikk szerinti őrizetet.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személy kérelmére vagy hivatalból valamely bíróság felülvizsgálja az e cikk (2) bekezdésével összhangban hozott határozatokat.

IV. fejezet
BIZTOSÍTÉKOK ÉS JOGORVOSLATOK

1. szakasz
Eljárási biztosítékok

24. cikk
A tájékoztatáshoz való jog

- (1) *Az illetékes hatóságok* biztosítják, hogy a ■ visszaküldés ■ hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat ■ *tájékoztatassák* a következőkről:
- a) az ■ eljárás célja ■ ;
 - b) a ■ harmadik országbeli állampolgárokra háruló, a 21. és 23. cikkben meghatározott ■ kötelezettségek, *a 23b. cikk és a 29. cikk (3) bekezdésének e) pontja* szerinti kötelezettségszegés következményei, az adott személlyel kapcsolatos, kiutasításra vonatkozó figyelmeztető jelzés megléte a Schengeni Információs Rendszerben, valamint egy másik tagállam által a 9. cikkel összhangban kiadott kiutasítási határozat elismerése és végrehajtása;
 - c) a 46. cikk szerinti visszatérési és visszailleszkedési tanácsadás és programok;

- d) az e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban ■ őket megillető eljárási jogok, különös tekintettel a 25. cikk szerinti, jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való jogra.
- (2) A tájékoztatást indokolatlan késedelem nélkül, olyan ■ nyelven kell nyújtani, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy ésszerűen **vélelmezhető**, hogy megért. Az említett tájékoztatást szabványos tájékoztató adatlapon, papíron vagy elektronikus formában **lehet** biztosítani, **szükség esetén szóban kiegészítve, fordítási és tolmácsolási szolgáltatások igénybevételével. Kísérő nélküli** kiskorúak esetében a tájékoztatást ■ az életkornak megfelelő módon, a ■ 20. cikk (2) bekezdésében említett képviselőnek **vagy a kiskorú segítésére kijelölt személynek** a bevonásával kell nyújtani.

- (2a) *Amennyiben az illetékes hatóság olyan kiutasítási határozat vagy kitoloncolást elrendelő határozat alapján folytatja a kitoloncolást, amely egynél több visszaküldési célországot határozott meg, a harmadik országbeli állampolgárt a kitoloncolás előtt kellő időben tájékoztatni kell arról a visszaküldési célországról, amelybe kitoloncolják.*

25. cikk

Jogi segítségnyújtás és képviselő

- (1) A tagállamok a harmadik országbeli állampolgár kérésére biztosítják, hogy a 27. cikk szerinti, *bíróság* előtti fellebbezés vagy felülvizsgálat esetén *rendelkezésére álljon a szükséges* ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő .
- (2) *Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a kísérő nélküli kiskorúakat oly módon képviseljék és segítsék, hogy élhessenek az e rendelet szerinti jogaikkal, és eleget tehessenek az e rendelet szerinti kötelezettségeiknek.*

- I**
- (4) Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet ***a nemzeti jog alapján a harmadik országbeli állampolgárok számára segítség nyújtása vagy e személyek képviselete tekintetében elfogadott vagy engedélyezett*** jogi tanácsadóknak **I** vagy ***egyéb*** megfelelően képzett személyeknek, ***vagy a nemzeti jog alapján a harmadik országbeli állampolgárok számára jogi szolgáltatások nyújtására vagy képviselet ellátására akkreditált nem kormányzati szervezeteknek kell biztosítaniuk.***
- (5) A tagállamok kizárhatják az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítását a fellebbezési eljárásban, amennyiben:
- a) úgy tekinthető, hogy a harmadik országbeli állampolgár elegendő anyagi forrással rendelkezik ahhoz, hogy saját költségén vegyen igénybe jogi segítséget és képviseletet;
 - b) úgy ítélik meg, hogy a fellebbezésnek nincs kézzelfogható esélye a pozitív eredményre, vagy a fellebbezés visszaélészerű;

- c) a fellebbezésre vagy felülvizsgálatra, ideértve az újratárgyalásokat vagy a fellebbezés felülvizsgálatát, a nemzeti jog szerint második vagy magasabb szintű jogorvoslatként került sor;
 - d) a harmadik országbeli állampolgárt már jogi tanácsadó segíti vagy képviseli.
- (6) Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet kérelmező harmadik országbeli állampolgárnak fel kell tárnia pénzügyi helyzetét, **és haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat a pénzügyi helyzetében bekövetkezett bármely jelentős változásról, kivéve, ha a nemzeti jog az adott személy pénzügyi helyzetétől függetlenül ingyenes jogi segítségnyújtást ír elő.**
- (7) A kísérő nélküli kiskorúaknak biztosított segítségnyújtás kivételével ■ a tagállamok:
- a) pénzügyi vagy időbeli korlátozásokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítására vonatkozóan, feltéve, hogy az említett korlátozások nem önkényesek, és nem korlátozzák indokolatlanul az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való hozzáférést ■ ;

- b) megkövetelhetik a jogi segítségnyújtás és képviselet biztosításával összefüggésben felmerült költségek teljes vagy részleges megtérítését, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár pénzügyi helyzete javult a visszaküldési eljárás során, vagy amennyiben a harmadik országbeli állampolgár által nyújtott hamis információk alapján került sor az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítására;
 - c) előírhatják, hogy a díjak, valamint egyéb költségek és költségtérítések tekintetében a harmadik országbeli állampolgárokkal szembeni bánásmód azonos – de nem kedvezőbb – legyen azzal a bánásmóddal, amelyben a jogi segítségnyújtás terén saját állampolgáraik általában részesülnek.
- (8) A tagállamok különös eljárási szabályokat állapítanak meg ***a 27. cikknek megfelelő, bíróság előtti fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos*** ingyenes jogi segítségnyújtásra és képviseletre irányuló kérelmek benyújtásának és elbírálásának módjára vonatkozóan, vagy a hasonló jellegű belföldi keresetekre vonatkozó meglévő szabályokat alkalmazzák, feltéve, hogy az említett szabályok nem nehezítik meg rendkívüli módon vagy lehetetlenítik el az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való hozzáférést.

- (9) Ha valamely – **bírószágtól** eltérő – hatóság úgy határoz, hogy nem biztosítja az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet, mivel úgy ítéli meg, hogy a fellebbezésnek nincs kézzelfogható esélye a sikerre, vagy a fellebbezés visszaélészerű, a kérelmező számára biztosítani kell a jogot, hogy e határozattal szemben **bírószág** előtt hatékony jogorvoslattal élhessen. ■
- (10) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet biztosíthatnak a közigazgatási eljárás során.

2. szakasz

Jogorvoslatok

26. cikk

A hatékony jogorvoslathoz való jog

- (1) Az érintett harmadik országbeli állampolgár számára biztosítani kell a hatékony jogorvoslathoz való jogot, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben és a 12. cikk (2) bekezdésében említett határozatokat megtámadhassa **a nemzeti jog szerinti** illetékes **bírószág** előtt.

- (2) A hatékony jogorvoslatnak mind a ténybeli, mind a jogi kérdések legalább egy elsőfokú bíróság általi, teljes körű ■ vizsgálatát magában kell foglalnia.
- (3) *Amennyiben a kiutasítási határozattal vagy a kitoloncolást elrendelő határozattal szembeni jogorvoslatért felelős bíróság tudomására hozott, kontradiktórius eljárásban kiegészített vagy pontosított ügyiratok arra utalnak, hogy sérülhet a visszaküldés tilalmának elve, ellenőrizni kell a visszaküldés tilalmának elvéből eredő követelményeknek való megfelelést ■ .*
- (4) *A kiutasítási határozat valamely nem lényegi elemének megsemmisítése vagy visszavonása nem eredményezheti az érintett határozat többi részének megsemmisítését vagy visszavonását.*

27. cikk

Fellebbezés az illetékes **bíróság** előtt

- (1) *E rendelet alkalmazása céljából a tagállamok ■ nemzeti jogukban ■ megállapítják az elsőfokú bíróság előtti fellebbezés benyújtására rendelkezésre álló határidőt, amely nem haladhatja meg a 14 napot.*

Azok a tagállamok, amelyek ... [e rendelet hatálybalépésének napja]-ig nemzeti jogukban 30 napos vagy annál hosszabb fellebbezési határidőt írnak elő, eltérhetnek az első albekezdéstől. Amennyiben a tagállamok az eltérés mellett döntenek, az első albekezdésben említett időszak nem haladhatja meg a 30 napot.

- (2) Az (1) bekezdésben említett *határidőt* attól a naptól kezdődően kell számítani, amikor a harmadik országbeli állampolgár részére kézbesítik a 7. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben és a 12. cikk (2) bekezdésében említett határozatok valamelyikét, vagy *az* a nemzeti jog ■ által *kézbesítettnek minősül*.

- (3) Ha a kiutasítási határozat ugyanabban a jogi aktusban kap helyet, mint a harmadik országbeli állampolgár jogszerű tartózkodásának megszüntetéséről vagy elutasításáról szóló határozat, vagy ha a kiutasítási határozatot az említett határozat alapján adták ki, a kiutasítási határozat elleni fellebbezés határidejének a nemzeti jogban a jogszerű tartózkodásának megszüntetéséről vagy elutasításáról szóló határozat megfellebbezésére megállapított határidőnek kell lennie.
- (4) Amennyiben a 7. cikkben említett kiutasítási határozattal együtt beutazási tilalmat rendelnek el, *és/vagy kitoloncolást elrendelő határozatot bocsátanak ki, azt vagy azokat* a kiutasítási határozattal együttesen, ugyanazon **■ bíróság** előtt, azonos **■** eljárás keretében és azonos határidőkön belül kell megfellebbezni. Ha a beutazási tilalom elrendelése *és/vagy a kitoloncolást elrendelő határozat* kibocsátása a kiutasítási határozattól elkülönítve történik, vagy az az egyetlen megtámadható határozat, az ellen külön lehet fellebbezni. **■**

28. cikk

Halasztó hatály

- (1) *Bár ez a rendelet nem rendelkezik a fellebbezés automatikus felfüggesztő hatályáról, a tagállamok – a Charta 47. cikkét teljes körűen tiszteletben tartva – biztosítják, hogy az illetékes elsőfokú bíróság a 7. cikk ■ és a 12. cikk (2) bekezdése alapján hozott határozatok végrehajtását megelőzően felfüggeszthesse a kitoloncolást. A kitoloncolás az érintett harmadik országbeli állampolgár kérésére a 27. cikk szerinti fellebbezés benyújtására rendelkezésre álló időtartamra, vagy fellebbezés benyújtása esetén a fellebbezés elbírálásáig tartó időszakra felfüggeszthető, kivéve, ha a nemzeti jog azt is előírja, hogy az ilyen határozat végrehajtása hivatalból felfüggeszthető. Ez a bekezdés nem érinti a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek szerint az elsőfokú ■ bíróság előtti jogorvoslatok automatikus felfüggesztő hatállyal bírnak.*

(1a) *Az (1) bekezdés szerinti kérelem értékelése során a bíróság felhasználhatja a tudomására hozott ügyiratban szereplő anyagokat, beleértve a fennálló releváns körülményekről a visszaküldési eljárás és adott esetben a menekültügyi eljárás korábbi szakaszaiban készített bármely értékelést.*

(3) Ha az első vagy későbbi fellebbezés tárgyában hozott határozat ellen újabb fellebbezést nyújtanak be, a **kitoloncolás** nem függeszthető fel, kivéve, ha **a nemzeti jog biztosítja az ilyen jogorvoslatok felfüggesztő hatályát, vagy ha** a harmadik országbeli állampolgár kérelmezi a felfüggesztést, és az illetékes **bíróság** az egyedi eset konkrét körülményeinek figyelembevételével úgy határoz, hogy helyt ad a kérelemnek.

V. fejezet

■ ŐRIZET

29. cikk

Az őrizet indokai

- (1) E rendelet értelmében a tagállamok az egyes ügyek egyedi elbírálása alapján, és kizárólag akkor tarthatnak őrizetben harmadik országbeli állampolgárt, ha az őrizet arányos.
- (2) A tagállamok kizárólag **a visszaküldés – beleértve a visszaküldés előkészítését is –, a visszafogadás, valamint** a kitoloncolás végrehajtása céljából tarthatnak őrizetben harmadik országbeli állampolgárt.
- (3) Harmadik országbeli állampolgárt kizárólag az őrizet alábbi indokai közül egy vagy több alapján lehet őrizetben tartani:
 - a) fennáll a szökés veszélye, amely a **21a.** cikk szerint került megállapításra;
 - b) a harmadik országbeli állampolgár megghiúsítja vagy akadályozza **a visszafogadást**, a kiutasítás előkészítését vagy a kitoloncolást ■ ;
 - c) a harmadik országbeli állampolgár a 16. cikk szerinti biztonsági kockázatot jelent;

- d) személyazonosságának vagy állampolgárságának meghatározása vagy ellenőrzése céljából;
 - e) *a 21. cikk (2) bekezdésének a)–c), e), fa) és i)–k) pontja szerinti kötelezettségek be nem tartása, ideértve az úti okmányok beszerzésével kapcsolatos együttműködés hiányát is;*
 - f) *a nemzeti jogban előírt, a visszaküldéssel kapcsolatos egyéb releváns indokok a hatékony, szükséges és arányos visszaküldési eljárások biztosítása érdekében.*
- (5) Az őrizetet közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok rendelik el. Az őrizetet írásbeli határozattal kell elrendelni, feltüntetve az annak alapjául szolgáló ténybeli és jogi indokokat, valamint a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket. A határozatot ***szóban vagy írásban közölni kell*** a harmadik országbeli állampolgárral – ***többek között tolmácsolási vagy fordítási szolgáltatások igénybevételével*** – olyan nyelven, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy észszerűen feltételezhető, hogy megért.

- (6) A harmadik országbeli állampolgár (2) bekezdés szerinti őrizete során a tagállamok figyelembe veszik, ■ **hogy** a harmadik országbeli állampolgár ■ kiszolgáltatott **személy-e**.

■

32. cikk

Az őrizet időtartama

- (1) Az őrizetet a lehető legrövidebb ideig és addig kell fenntartani, ameddig a 29. cikkben megállapított **indokok** fennállnak, és az őrizet **a harmadik országbeli állampolgár hatékony és** sikeres visszaküldésének biztosításához szükséges.
- (2) Amennyiben úgy látszik, hogy a 29. cikkben megállapított **indokok** már nem állnak fenn, ■ a harmadik országbeli állampolgárt szabadon kell bocsátani **az e rendelet szerinti őrizetből**. E szabadon bocsátás nem zárja ki a ■ **23–23c. cikk** szerinti intézkedések alkalmazását.

- (3) Az őrizet időtartama egy ■ tagállamban nem haladhatja meg a 12 hónapot. ■ Amennyiben a visszaküldési eljárás valószínűleg tovább tart az érintett harmadik országbeli állampolgár együttműködésének hiánya vagy a szükséges okmányok harmadik országoktól való beszerzésének késedelve, *vagy a nemzeti jogban említett egyéb kivételes körülmények miatt, az őrizet hosszabb ideig is alkalmazható, de annak időtartama egy tagállamban nem haladhatja meg a 24 hónapot.*

Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár egy másik tagállamba utazott tovább, és magatartása az őrizetet megalapozó, a 29. cikk (3) bekezdésében említett indokot képez, új őrizeti időtartamot kell alkalmazni.

- (3a) *Az őrizetet – a (3) bekezdés szerinti, legfeljebb 24 hónapos őrizeti időtartam lejártát követően – további, legfeljebb 6 hónapos időtartamokra lehet alkalmazni, amennyiben fennáll a szökés veszélye, illetve amennyiben a körülményekben bekövetkezett egy vagy több alábbi változás miatt észszerű kilátás nyílik a kitoloncolásra:*

- a) *jelentős új információ áll rendelkezésre a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságára vonatkozóan;*
- b) *a körülményekben bekövetkezett változások miatt sor került úti okmány beszerzésére, vagy észszerűen feltételezhető, hogy sor kerül rá;*
- c) *javult a harmadik országgal folytatott együttműködés.*

Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgárt e bekezdéssel összhangban tartanak őrizetben, a tagállam előrébb sorolhatja az ilyen esetet annak biztosítása érdekében, hogy az őrizetet a lehető legrövidebb ideig tartsák fenn.

- (4) Az őrizet (3) és (3a) bekezdés szerinti maximális *időtartamainak* letelte nem zárja ki a 23. és 23c. cikk szerinti intézkedések alkalmazását.
- (5) *Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgár az őrizet során együttműködik a visszaküldésére vonatkozóan, adott esetben indokolatlan késedelem nélkül meg kell szervezni az érintett harmadik országbeli állampolgár önkéntes visszatérését. Az őrizet – a (3) és a (3a) bekezdés szerinti hatékony visszaküldés biztosítása érdekében – adott esetben az indulásig fenntartható.*

33. cikk

Az őrizetet elrendelő határozatok felülvizsgálata

- (1) ***A tagállamok biztosítják, hogy*** az őrizetet az érintett harmadik országbeli állampolgár kérelmére vagy hivatalból ■ legalább ***hathavonta*** felülvizsgálják.
- (2) ***A tagállamok gondoskodnak arról, hogy*** a kísérő nélküli kiskorúak őrizetét ■ hivatalból legalább háromhavonta, ***vagy az érintett kísérő nélküli kiskorú vagy a 20. cikk (2) bekezdése értelmében kijelölt képviselője kérésére*** felülvizsgálják.
- (3) Amennyiben az őrizetet közigazgatási hatóságok rendelték el vagy hosszabbították meg, a tagállamok ■ :
 - a) ***biztosítják*** az őrizetben tartás jogszerűségére vonatkozó bírósági felülvizsgálatot, ***amelyről*** az őrizet kezdetétől számított lehető legrövidebb, ***a nemzeti jogban megállapított időn belül*** ■ ***határozatot kell hozni***; vagy

- b) **biztosítják** a jogot az érintett harmadik országbeli állampolgár számára az őrizetben tartás jogszerűségét felülvizsgáló bírósági eljárás megindításához, amely eljárásban a megindításától számított lehető legrövidebb, **a nemzeti jogban megállapított** időn belül határozatot kell hozni . Ilyen esetekben a tagállamok az őrizetbe vételt követően haladéktalanul tájékoztatják az érintett harmadik országbeli állampolgárt az említett eljárás megindításának lehetőségéről.

Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgárt a 32. cikk (3a) bekezdése szerinti 24 hónapos maximális őrizeti időszakot meghaladó ideig tartanak őrizetben, és ez a meghosszabbítás meghaladja a 3 hónapot, legalább háromhavonta sor kerül az őrizet bírósági felülvizsgálatára.

34. cikk

Az őrizet körülményei

- (1) Az őrizetet **általában** ■ idegenrendészeti fogdában kell végrehajtani, ideértve a más létesítmények kijelölt részlegeiben található fogdákat is. Ha egy tagállam nem tud ilyen létesítményekben történő őrizetet elrendelni, és kénytelen büntetés-végrehajtási intézetben való elhelyezéshez folyamodni, a harmadik országbeli állampolgárokat **lehetőség szerint** a többi fogvatartottól elkülönítve kell tartani.
- (2) Az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok számára biztosítani kell a szabadban való tartózkodás lehetőségét. ***A szabadban való tartózkodás lehetőségének időtartama korlátozható, amennyiben az az idegenrendészeti fogda megfelelő működésének biztosításához szükséges és arányos.***
- (3) Az őrizet alatt álló harmadik országbeli állampolgároknak – kérésükre – biztosítani kell, hogy megfelelő időn belül kapcsolatba léphessenek a jogi képviselőjükkel, családtagjaikkal és az illetékes konzuli hatóságokkal.

- (4) Különös figyelmet kell fordítani az őrizetben tartott kiszolgáltatott személyek sajátos szükségleteire ■ . Az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok számára biztosítani kell a sürgősségi ellátást és a betegségek alapvető kezelését.
- (5) A jogi képviselők, a családtagok, az illetékes konzuli hatóságok, valamint az érintett és illetékes nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és testületek részére lehetőséget kell biztosítani az idegenrendészeti fogdák meglátogatására, és a harmadik országbeli állampolgárokkal való kommunikációra, valamint arra, hogy a magánéletet tisztelőben tartó körülmények között látogathassák meg a fogvatartottakat. Az ilyen látogatásokat engedélyhez *és más megfelelő feltételekhez, többek között az illetékes hatóság által a nemzeti joggal összhangban kibocsátott megfelelő biztonsági tanúsítvány előzetes kibocsátásához* lehet kötni. *A tagállamok a nemzeti jog alapján korlátozhatják az említett bejutást, amennyiben az ilyen korlátozások a biztonság, a közrend vagy a létesítmény adminisztratív irányítása érdekében objektíven szükségesek.*

- (6) Az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok számára ■ tájékoztatást kell nyújtani, amelyben ■ ismertetik velük az intézményben alkalmazott szabályokat, és az őket megillető jogokat és a kötelezettségeiket egy olyan nyelven, **amelyet megértenek, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy** megértik. Ebbe beletartozik az arról való tájékoztatás, hogy az őrizetben lévők a nemzeti jog alapján jogosultak a (3) és (5) bekezdésben említett személyekkel és testületekkel való kapcsolattartásra.
- (6a) *A 16. cikk alapján biztonsági kockázatot jelentőként azonosított harmadik országbeli állampolgárokat a kockázat kezeléséhez és a kiutasításuk megkönnyítéséhez szigorúan szükséges ideig az idegenrendészeti fogdákból fokozott biztonsági intézkedések – többek között szigorúbb elkülönítési intézkedések vagy fokozott felügyelet – hatálya alá lehet helyezni.*

A *kísérő nélküli* kiskorúak és *kiskorúakat nevelő* családok őrizetben tartásának feltételei

- (1) A kísérő nélküli kiskorúakat és a kiskorúakat nevelő családokat csak végső intézkedésként és a lehető legrövidebb ideig, a gyermek mindenek felett álló érdekeinek figyelembevételével lehet őrizetben tartani.
- (2) ■ A kísérő nélküli kiskorúak és a *kiskorúakat nevelő családok* számára az *őrizet időtartama alatt* gondoskodni kell a magánéletük megfelelő védelmét biztosító elkülönített elhelyezésről. A személyzetnek megfelelő képzettséggel kell rendelkeznie, és a létesítményeket úgy kell kialakítani, hogy figyelembe vegyék ■ a *kiskorúak életkoruknak* és nemüknek megfelelő szükségleteit ■ .
- (3) Az őrizetben tartott kiskorúaknak lehetőséget kell adni szabadidős tevékenységek végzésére, beleértve az életkoruknak megfelelő játék- és rekreációs tevékenységeket, és – őrizetben tartásuk időtartamához képest a legmegfelelőbb formában – biztosítani kell számukra az oktatáshoz *vagy oktatási tevékenységekhez* való hozzáférést.

VI. fejezet
VISSZAFOGADÁS

36. cikk
Visszafogadás

- (1) A kiutasítási határozat **kibocsátását követően** az illetékes hatóságok **adott esetben – ahol indokolt, a Frontex támogatásával – megindítják a visszafogadást, többek között adott esetben a harmadik országbeli állampolgár állampolgárságának megerősítésével, a harmadik országbeli állampolgár úti okmányának kiállításával és a visszaküldési művelet megszervezésével kapcsolatban.**

Az alkalmazandó visszafogadási eszköznek és az (EU) 2016/1953 rendeletnek³⁶ megfelelően adott esetben a visszaküldés végrehajtásához kiállított európai úti okmányt kell használni.

- (7) A harmadik országokba való visszafogadást az Unió által finanszírozott, szakosított uniós visszatérési összekötő tisztviselők segítik. Ezek az összekötő tisztviselők az uniós küldöttségek szervezetének részét képezik, és szorosan együttműködnek a Bizottsággal a vonatkozó uniós szakpolitikai prioritások megvalósítása során.

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1953 rendelete (2016. október 26.) a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kiállított európai úti okmány létrehozásáról, valamint az 1994. november 30-i tanácsi ajánlás hatályon kívül helyezéséről (HL L 311., 2016.11.17., 13. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1953/oj>).

I

37a. cikk

Külső dimenzió és harmadik országokkal való együttműködés

Az Unió és a tagállamok biztosítják, hogy a visszaküldési politika külső dimenziója a migrációkezelés átfogó megközelítésének szerves részét képezze.

Amennyiben egy harmadik ország részéről az együttműködés hiányát állapítják meg, vagy ha egy vagy több tagállam harmadik országok részéről nehézségekbe ütközik a visszafogadással kapcsolatos együttműködése során, az Unió és a tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak – például feltételrendszert alkalmaznak valamennyi vonatkozó szakpolitikával és eszközzel, például a vízumpolitikával, valamint a kereskedelemmel és a fejlesztéssel kapcsolatban, az őket szabályozó uniós jogalkotási aktusokban előírtak szerint, valamint azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezek a jogi aktusok kötelezők – a harmadik országokkal folytatott kiszámítható és hatékony visszaküldési eljárások támogatása, valamint a visszafogadással kapcsolatos hatékony és tartós együttműködés biztosítása céljából.

VII. fejezet
SZEMÉLYES ADATOK MEGOSZTÁSA ÉS TOVÁBBÍTÁSA

38. cikk

A tagállamok közötti információmegosztás

- (1) A tagállamok e rendelet végrehajtása során az együttműködés és információcsere minden megfelelő eszközét felhasználják.
- (2) Az információcserére valamely tagállam kérésére, és kizárólag a tagállamok illetékes hatóságai között kerülhet sor.
- (3) A tagállamok **kérésre** közlik egymással az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre vonatkozóan **rendelkezésre álló** információkat a visszaküldési eljárás lefolytatása, valamint **visszatérési és** visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából.
- (4) Ha a (3) bekezdésben említett információk kicserélhetők az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁷ 4. cikkének 15. pontjában említett uniós információs rendszereken keresztül vagy az (EU) 2018/1860 rendeletnek megfelelő kiegészítő információk segítségével, az ilyen információk cseréjére **főszabályként** kizárólag ezen eszközök útján kerülhet sor.

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/818/oj>).

- (5) *Az információkérésnek tartalmaznia kell az annak* alapjául szolgáló indokokat.
- (6) A (3) bekezdésben említett információk mindenekelőtt az alábbiakat **foglalhatják** magukban:
- a) a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságának és adott esetben családtagjai, hozzátartozói, illetve a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyek személyazonosságának megállapításához szükséges információk ■ ;
 - b) a harmadik országbeli állampolgártól az (EU) 2024/1358 rendelettel összhangban felvett biometrikus adatokra ■ vonatkozó információk ■ ;
 - c) a harmadik országbeli állampolgár állampolgárságára és **bármely** úti okmányára (okmányaira) vonatkozó információk ■ ;
 - d) a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helyére, a megtett útvonalakra, a beszélt nyelvekre és a kapcsolattartási adatokra (elektronikus levelezési cím(ek) és telefonszám(ok)) vonatkozó információk;

- e) a valamely tagállam vagy harmadik ország által kibocsátott ***tartózkodási jogállásokra vagy tartózkodásra jogosító engedélyekre, többek között*** tartózkodási okmányokra vagy vízumokra, ***valamint az azokra vonatkozó bármely kérelemre vagy azok bármely meghosszabbítására*** vonatkozó információk;
- f) a harmadik országbeli állampolgárt érintő visszaküldési művelettel kapcsolatos információk **■** ;
- g) a harmadik országbeli állampolgár visszailleszkedésére vonatkozó információk, ***többek között adott esetben a kiszolgáltatottságára vonatkozó információk;***
- h) a harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatban hozott kiutasítási határozat indokai;
- ha) a 21. cikk szerinti kötelezettségeknek vagy a 23. cikk szerinti intézkedéseknek a harmadik országbeli állampolgár által való betartására vonatkozó információk;***
- i) arra vonatkozó információk, hogy a harmadik országbeli állampolgárt őrizetbe vették-e, vagy az őrizet alternatíváit alkalmazták-e vele szemben;

- j) a bűnügyi nyilvántartásra, illetve arra vonatkozó információk, hogy a harmadik országbeli állampolgár veszélyt jelent a közrendre, a közbiztonságra vagy a nemzetbiztonságra nézve;
 - k) a harmadik országbeli állampolgár kiszolgáltatottságára, egészségügyi vagy orvosi szükségleteire vonatkozó információk.
- (7) A megkeresett tagállam köteles a lehető leghamarabb, de legkésőbb két héten belül válaszolni.
- (7a) ***Ha egy tagállam nem, hiányosan vagy késedelmesen válaszol az e cikk alapján benyújtott megkeresésre, ez nem akadályozza meg vagy késlelteti a valamely másik tagállam által kezdeményezett kiutasítási határozat vagy kitoloncolást elrendelő határozat végrehajtását. A megkereső tagállam az uniós és a nemzeti joggal összhangban az illetékes hatóságai számára már rendelkezésre álló információk alapján folytathatja az eljárást.***

- (8) A megosztott információk csak a (3) bekezdésben megállapított célokra használhatók fel. Az ilyen információ – a típusától és a címzett hatóság hatáskörétől függően – minden egyes tagállamban csak a visszaküldési eljárással, a **visszafogadással** vagy a visszailleszkedési támogatás nyújtásával megbízott hatóságokkal vagy igazságügyi hatóságokkal közölhető.
- (9) ***A tagállamok kérésre átadják egymásnak a harmadik országbeli állampolgár eredeti úti okmányait, amennyiben az úti okmány szükséges a visszaküldés biztosításához.***

39. cikk

Harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó adatok harmadik országok részére történő továbbítása **visszaküldés**, visszafogadás és visszailleszkedés céljából

- (1) A 40. és a 41. cikk sérelme nélkül, az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és továbbíthatja a 38. cikk (6) bekezdésének a)–h) pontjában említett adatokat valamely harmadik ország illetékes hatóságának **vagy a visszailleszkedési támogatásra vagy a visszaküldés végrehajtásával kapcsolatos egyéb feladatokra hatáskörrel rendelkező harmadik feleknek, például légitársaságoknak vagy egészségügyi szolgáltatóknak, amennyiben ez a visszaküldés, a visszafogadás vagy a visszailleszkedés céljából szükséges.**

-
- (3) Az (1) ■ bekezdés alapján személyes adatokat továbbító tagállamok és a Frontex biztosítják, hogy ezek az adattovábbítások megfeleljenek az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének.
- (4) Amennyiben az (1) ■ bekezdés alapján adattovábbításra kerül sor, az ilyen továbbítást dokumentálni kell, és a dokumentációt – beleértve a továbbítás napját és időpontját, valamint a harmadik ország átvevő illetékes hatóságára vonatkozó információkat – kérésre az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésével és az (EU) 2018/1725 rendelet 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani. ***E dokumentációnak az adattovábbítás jogalapjának való megfelelés igazolásához feltétlenül szükséges információkra kell korlátozódnia, és nem vonhat maga után további jelentéstételi kötelezettségeket a tagállamok számára.***

40. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok büntetőjogi felelősségét megállapító ítéletekre vonatkozó adatok harmadik országok részére történő továbbítása **visszaküldés**, visszafogadás és visszailleszkedés céljából

- (1) A harmadik országbeli állampolgár büntetőjogi felelősségét megállapító egy vagy **több** ítéletre vonatkozó adatokat az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és a következő feltételek teljesülése esetén egyedi ügyekben továbbíthatja valamely harmadik ország illetékes hatóságának **vagy a visszailleszkedési támogatásra vagy a visszaküldés végrehajtásával kapcsolatos egyéb feladatokra hatáskörrel rendelkező harmadik feleknek:**
- a) azt a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a személyes adatait továbbítják, az előző 25 évben terrorista bűncselekmény vagy az előző 15 évben az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁸ mellékletében felsorolt bármely más bűncselekmény miatt elítélték, **vagy olyan bűncselekményt követett el, amely a nemzeti jog szerint legalább két év szabadságvesztéssel járó büntetést von maga után, vagy több olyan bűncselekményt követett el, amely az ítélethozatal szerinti tagállam nemzeti joga szerint legalább egy év szabadságvesztéssel járó büntetést von maga után;**

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1240 rendelete (2018. szeptember 12.) az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) létrehozásáról, valamint az 1077/2011/EU rendelet, az 515/2014/EU rendelet, az (EU) 2016/399 rendelet, az (EU) 2016/1624 rendelet és az (EU) 2017/2226 rendelet módosításáról (HL L 236., 2018.9.19., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

- b) az adattovábbítás *a visszaküldés*, a visszafogadás, *vagy testre szabott nem pénzügyi visszailleszkedési támogatás nyújtása* céljából szükséges;

■

- d) ■ az illetékes hatóság *ellenőrizte*, és adott esetben a Frontex ■ meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a visszaküldés tilalmának elve;
- e) ■ az illetékes hatóság *ellenőrizte*, és adott esetben a Frontex ■ meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a Charta 50. cikke.

- (3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján személyes adatokat továbbító tagállamok és a Frontex biztosítják, hogy ezek az adattovábbítások megfeleljenek az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének.

- (4) Amennyiben az (1) ■ bekezdés alapján adattovábbításra kerül sor, az ilyen továbbítást dokumentálni kell, és a dokumentációt – beleértve a továbbítás napját és időpontját, a harmadik ország átvevő illetékes hatóságára vonatkozó információkat, annak igazolását, hogy a továbbítás megfelel az (1) ■ bekezdésben megállapított feltételeknek, valamint a továbbított személyes adatokat – kérésre az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésével és az (EU) 2018/1725 rendelet 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani. ***E dokumentációnak az adattovábbítás jogalapjának való megfelelés igazolásához feltétlenül szükséges információkra kell korlátozódnia, és nem vonhat maga után további jelentéstételi kötelezettségeket a tagállamok számára.***

41. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok egészségügyi adatainak harmadik országok részére történő továbbítása visszaküldési művelet végrehajtása és visszailleszkedés céljából

- (1) A visszaküldési művelet során a harmadik országbeli állampolgároknak biztosítandó orvosi segítségnyújtásra vonatkozó adatokat az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti, és egyedi ügyekben továbbíthatja valamely harmadik ország illetékes hatóságának vagy ***a visszailleszkedési támogatásra vagy a visszaküldés végrehajtásával kapcsolatos egyéb feladatokra hatáskörrel rendelkező harmadik feleknek, például egészségügyi szolgáltatóknak, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:***
- a) az adattovábbítás a visszaküldési művelet végrehajtása céljából szükséges;
-
- c) **■** az illetékes hatóság ***ellenőrizte***, és adott esetben a Frontex **■** meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a visszaküldés tilalmának elve.

- (2) A harmadik országbeli állampolgárok egészségügyi *és orvosi szükségleteire vonatkozó* adatokat az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti, és a következő feltételek teljesülése esetén egyedi ügyekben továbbíthatja valamely, a visszailleszkedési támogatásra *vagy a visszaküldés végrehajtásával kapcsolatos egyéb feladatokra* hatáskörrel rendelkező harmadik félnek:
- a) az adattovábbítás a 46. cikkben említett, a harmadik országbeli állampolgár egészségügyi szükségleteihez igazított visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából szükséges;
 - b) az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, hozzájárult ezen adattovábbításhoz.
- (3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján személyes adatokat továbbító tagállamok és a Frontex biztosítják, hogy ezek az adattovábbítások megfeleljenek az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének.

- (4) Amennyiben az (1) vagy (2) bekezdés alapján adattovábbításra kerül sor, az ilyen továbbítást dokumentálni kell, és a dokumentációt – beleértve a továbbítás napját és időpontját, a harmadik ország átvevő illetékes hatóságára vonatkozó információkat, annak igazolását, hogy a továbbítás megfelel az (1) vagy a (2) bekezdésben megállapított feltételeknek, valamint a továbbított személyes adatokat – kérésre az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésével és az (EU) 2018/1725 rendelet 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani. ***E dokumentációnak az adattovábbítás jogalapjának való megfelelés igazolásához feltétlenül szükséges információkra kell korlátozódnia, és nem vonhat maga után további jelentéstételi kötelezettségeket a tagállamok számára.***

VIII. fejezet
KÖZÖS VISSZAKÜLDÉSI RENDSZER

42. cikk

A közös visszaküldési rendszer alkotóelemei

- (1) Az e rendelet szerinti közös visszaküldési rendszer a következőkből áll:
- a) a **tagállamok területén** való tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös eljárás;
 - b) a tagállami kiutasítási határozatok kölcsönös elismerésének és végrehajtásának rendszere;
 - c) a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését, visszafogadását és visszailleszkedését kezelő digitális rendszerek;
 - d) a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését, visszafogadását és visszailleszkedését kezelő digitális rendszerek;
 - e) a tagállamok közötti együttműködés;
 - ea) **a tagállam által a tényleges szükségletek figyelembevételével meghatározott megfelelő szintű őrizeti kapacitás;**
 - f) **az Unió által nyújtott pénzügyi támogatás és az** uniós szervek, hivatalok és ügynökségek által a megbízatásukkal összhangban nyújtott operatív támogatás.

- (1a) *A digitális rendszerek fejlesztésének a lehető legnagyobb mértékben a meglévő nemzeti infrastruktúrákra és az interoperábilis uniós rendszerekre kell támaszkodnia, és nem róhat további jelentéstételi vagy eljárási terheket a tagállamokra.*
- (2) Az Unió és a tagállamok közös prioritásokat határoznak meg a visszaküldés és a visszailleszkedés területén, és biztosítják a szükséges nyomon követést, figyelembe véve az (EU) 2024/1351 rendelet 8. cikke alapján elfogadott európai menekültügyi és migrációkezelési stratégiát, a határon folytatott visszaküldési eljárás (EU) **2024/1349** rendelet szerinti végrehajtását, a harmadik országok által a visszafogadás terén a tagállamokkal folytatott együttműködés szintjének a 810/2009/EK rendelet 25a. cikke szerinti értékelését, valamint az uniós visszafogadási eszközöket és bármely más, a visszafogadással kapcsolatos együttműködés szempontjából releváns uniós eszközt.

- (3) Az Unió és a tagállamok biztosítják az illetékes hatóságok közötti, valamint az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködést és szoros koordinációt, továbbá a belső és külső alkotóelemek közötti szinergiát ■ .

43. cikk

Illetékes hatóságok ■

- (1) Minden tagállam kijelöli – a nemzeti joggal összhangban – az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős illetékes hatóságokat.

■

44. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

- (1) A 43. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatóságok közötti együttműködésre és kölcsönös segítségnyújtásra **főszabályként** a következő célok érdekében kerül sor:
- a) a területükön történő átutazás lehetővé tétele annak érdekében, hogy elősegítsék egy másik tagállam kiutasítási határozatának való megfelelést vagy az úti okmányok beszerzését;

- b) logisztikai **■** vagy egyéb anyagi, illetve természetbeni támogatás nyújtása *az a) pont szerinti, a területükön történő útutazással kapcsolatban;*

ba) a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett átadás elősegítése;

■

- d) *a harmadik országbeli állampolgár abba a tagállamba való távozásának támogatása, amelyben a 8. cikk (3) bekezdése szerint tartózkodási jogosultsággal rendelkezik.*

■

(2) *A 43. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatóságok közötti együttműködésre és kölcsönös segítségnyújtásra – többek között – a következő célok érdekében kerülhet sor:*

- a) *a harmadik országok hatóságaival a visszafogadás megkönnyítése érdekében folytatott szakpolitikai párbeszéd és eszmecsere irányítása vagy támogatása;*
- b) *kapcsolatfelvétel harmadik országok illetékes hatóságaival a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának ellenőrzése és érvényes úti okmány beszerzése céljából;*

- c) *a kiutasítás végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedések megszervezése a megkereső tagállam nevében;*
- d) *logisztikai vagy egyéb anyagi, illetve természetbeni támogatás nyújtása.*

45. cikk

Frontex-támogatás

- (1) A tagállamok kérhetik, hogy illetékes hatóságait az (EU) 2019/1896 rendelettel összhangban a Frontex által küldött vagy támogatott szakértők – többek között visszaküldési összekötő tisztviselők és más összekötő tisztviselők – segítsék.
- (2) A tagállamok közlik a Frontexszel az igényelni tervezett Frontex-támogatással kapcsolatos releváns információkat, amelyek szükségesek az Ügynökség által nyújtott támogatás megtervezéséhez, *összhangban az (EU) 2019/1896* rendelettel.

46. cikk

Visszatérési és visszailleszkedési támogatás

- (1) A tagállamok **biztosítják** a visszatérést és a visszailleszkedést segítő tanácsadás **rendelkezésre állását** ■ annak érdekében, hogy **adott esetben** a visszaküldési folyamat lehető legkorábbi szakaszában tájékoztatást és iránymutatást nyújtsanak a harmadik országbeli állampolgárok számára a visszatérési és visszailleszkedési lehetőségekről, beleértve a (3) bekezdésben említett programokat is. A visszatérési és visszailleszkedési tanácsadás kombinálható a tagállam más migrációs eljárásai keretében nyújtott egyéb tanácsadással.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a visszatérésre és a visszailleszkedésre vonatkozó információk **legkésőbb** a kiutasítási határozat **kibocsátásakor** rendelkezésre álljanak ■ .
- (3) A tagállamok **biztosítják, hogy rendelkezésre álljanak nemzeti vagy uniós szinten támogatott vagy finanszírozott** visszatérési és visszailleszkedési **programok**. **Az ilyen** programoknak ■ **tartalmazniuk** kell a harmadik országbeli állampolgárnak nyújtott logisztikai, pénzügyi, **vagy** egyéb anyagi vagy természetbeni támogatást vagy ösztönzőket, beleértve a visszaküldési célországban nyújtott visszailleszkedési támogatást is.

- (4) A **visszatérési és** visszailleszkedési támogatás nem lehet személyhez fűződő jog, és nem előfeltétele a visszafogadási eljárásnak.
- (5) A visszatérési és visszailleszkedési programok keretében nyújtott támogatásnak tükröznie kell a harmadik országbeli állampolgár együttműködésének és jogkövetésének mértékét, és az idővel **csökkenthető vagy megszüntethető**. A visszatérési és visszailleszkedési támogatás jellegének és mértékének meghatározásakor adott esetben a következő kritériumok **vehetők** figyelembe:
- a) az érintett harmadik országbeli állampolgár együttműködése a visszaküldési és visszafogadási eljárás során, a 21. cikkben előírtak szerint;
 - b) az, hogy a harmadik országbeli állampolgár önkéntesen tér-e vissza, vagy ki kell toloncolni;

- c) az, hogy a harmadik országbeli állampolgár az (EU) 2018/1806 rendelet³⁹ II. mellékletében felsorolt valamely harmadik ország állampolgára-e;
- d) az, hogy a harmadik országbeli állampolgárt elítélték-e bűncselekmény miatt;
- e) az, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak vannak-e sajátos szükségletei, mivel kiszolgáltatott személy, kiskorú, kísérő nélküli kiskorú vagy családtag;

f) további kritériumok a nemzeti jog alapján.

- (6) Az e cikkben említett támogatás nem nyújtható olyan harmadik országbeli állampolgároknak, akik már részesültek valamely tagállam vagy az Unió által nyújtott más vagy ugyanazon támogatásban. Az Unió, a tagállamok és a Frontex biztosítják a koherenciát és koordinációt a visszailleszkedési támogatás tekintetében.

IX. fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 303., 2018.11.28., 3. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

47. cikk

Szükséghelyzetek

- (1) Azokban az esetekben, amikor a kiutasítandó harmadik országbeli állampolgárok kivételesen nagy száma előre nem látott, súlyos terhet ró valamely tagállam idegenrendészeti fogdáinak kapacitására, illetve közigazgatási vagy igazságügyi alkalmazottaira, akkor ez a tagállam – ameddig a kivételes helyzet fennáll – dönthet úgy, hogy **a 27. cikk (1) bekezdésében, a 33. cikk (3) bekezdésében és a 38. cikk (7) bekezdésében** előírtaknál hosszabb időtartamokat engedélyez, és – a 34. cikk (1) bekezdésében és a 35. cikk (2) bekezdésében előírtaktól eltérve – sürgős lépéseket tesz az őrizet körülményei tekintetében. *A tagállamok ideiglenesen kiigazíthatják az igazgatási eljárásokat és a belső jelentéstételi követelményeket a visszaküldési műveletek felgyorsítása érdekében, feltéve, hogy az ilyen kiigazítások feltétlenül szükségesek a rendkívüli helyzet kezeléséhez.*

- (2) Amikor a tagállam ilyen kivételes intézkedéseket tesz, haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot. Amint a kivételes intézkedések alkalmazásának okai megszűnnek, ismét tájékoztatnia kell a Bizottságot.
- (3) E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy a tagállamok eltérhetnének attól az általános kötelezettségüktől, hogy minden – általános vagy egyedi – megfelelő intézkedést megtegyenek az e rendeletből eredő kötelezettségeik teljesítésének biztosítása érdekében.

48. cikk

Statisztikák

- (1) *A harmadik országokkal folytatott visszafogadási együttműködés nyomon követése céljából* ■ a Bizottság *évente kérheti, hogy az érintett harmadik országokra vonatkozóan* a következő adatokat *közzöljék a Frontexszel, harmadik országok szerinti bontásban:*

- a) *az állampolgárság megerősítésére irányuló kérelmek száma, valamint az állampolgárság megerősítésére irányuló kérelmekkel kapcsolatban kapott pozitív és negatív válaszok száma;*
- b) *az úti okmányok kiállítása iránti kérelmek száma, ebből az állampolgárság megerősítése esetén az úti okmányok kiállítása iránti kérelmek száma, a harmadik országbeli hatóságok által kiállított úti okmányok száma, valamint az úti okmányok iránti kérelemre adott negatív válaszok száma.*

■

- (2) *A Frontex hozzáférést biztosít a Bizottság számára az (1) bekezdésben említett adatokhoz. Az a)–b) pontban említett adatokat – többek között az uniós visszafogadási eszközök keretében – tagállamonkénti ■ bontásban közölni lehet harmadik országokkal a visszafogadási kötelezettségek végrehajtásának és betartásának nyomon követése céljából.*

- (3) A tagállamok *a Bizottság kérésére rendelkezésre bocsátják a 9. cikk (12) bekezdése szerinti értékelés elvégzéséhez szükséges információkat, különösen a más tagállam által kiadott kiutasítási határozatok hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok számára, valamint az elismert kiutasítási határozatok és adott esetben a más tagállam által kiadott, kitoloncolást elrendelő határozatok alapján meghatározott időn belül kitoloncolt vagy visszaküldött harmadik országbeli állampolgárok számára vonatkozó statisztikákat.*

I

- (4) A **I** Bizottság *e cikk alkalmazásában és lehetőség szerint felhasználja a 862/2007/EK rendelet alapján rendelkezésre bocsátott információkat.*
- (5) *Amennyiben a Bizottság a 9. cikk (13) bekezdése alapján jogalkotási javaslatot nyújt be, szükség esetén javaslatot tesz e cikk módosítására, figyelembe véve a digitalizáció terén bekövetkezett releváns jogalkotási fejleményeket.*

49. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

50. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság ... [*a rendelet hatálybalépésének napjától számított öt évvel*]-ig, majd azt követően ötévenként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e rendelet tagállamokban történő alkalmazásáról, és adott esetben módosításokra tesz javaslatot.

- (2) A tagállamok a Bizottság kérésére legkésőbb az említett határidő lejártá előtt kilenc hónappal megküldik *az (1) bekezdésben említett* jelentés elkészítéséhez *szükséges, rendelkezésre álló* információkat. *A Bizottság lehetőség szerint felhasználja a 862/2007/EK rendelet alapján rendelkezésre bocsátott információkat.*

51. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 2008/115/EK irányelv¹, a 2001/40/EK irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat² *e rendelet alkalmazásának az 52. cikk (3) bekezdése szerinti kezdőnapjától hatályát veszti* azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez a rendelet kötelező.
- (2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő ■ napon lép hatályba.
- (2) *E rendelet 1. cikkét, 2. cikkének (1)–(3) bekezdését, 4. cikkének (3) bekezdését, 5. cikkét, 7. cikkének (8) és (9) bekezdését, 17., 18., 19., 36., 37a., 43., 45., 49., 50. és 51. cikkét a hatálybalépés napjától kell alkalmazni.*
- (3) *E rendelet többi rendelkezését ... [Hivatalos Lap: Kérjük, illesszék be a hatálybalépés időpontját 12 hónappal követő dátumot]-tól/-től kell alkalmazni.*
- (4) *Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.*

Kelt ■

az Európai Parlament részéről

a Tanács részéről

az elnök

az elnök
